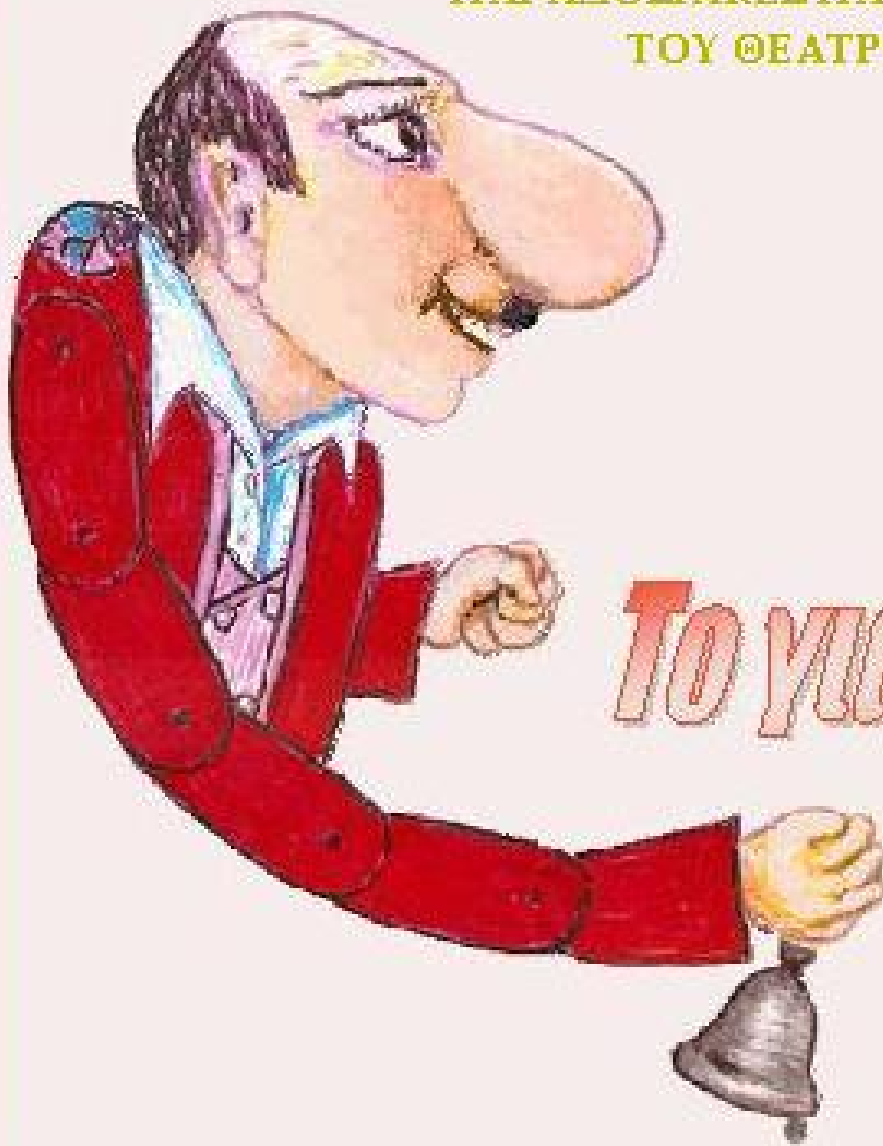


ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ



Το υιατρικόν

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Δ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Γαρμπής”

- **ΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ**
- **ΤΟ ΠΕΣΚΕΣΙ**
- **ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι παραστάσεις του θεάτρου σκιών εξακολουθούν να είναι από τα λίγα λαϊκά θεάματα, όπου οι πρωταγωνιστές δεν καταφεύγουν σε βωμολοχίες και άσεμνα υπονοούμενα, για να κάνουν τους θεατές να γελάσουν.

Κατά καιρούς κάποιοι λίγοι καραγκιοζοπαιχτες προσπάθησαν να καθιερώσουν τον Καραγκιόζη σαν αθυρόστομο προσφεύγοντας σε βρομόλογα και άκομψες περιγραφές, όπως αυτές που ακούγονται σε ανέκδοτα σόκιν κλπ. Δεν τα κατάφεραν όμως, γιατί το θέατρο σκιών έχει κάτι δικό του, που δημιουργεί από μόνο του στον κόσμο την διάθεση να γελάσει, ώστε εύκολες προσφυγές αυτού του είδους δεν πρόσθεταν, αλλά αφαιρούσαν, δεν αναβάθμιζαν, αλλά ευτέλιζαν.

Το γέλιο και η χαρά στο θέατρο σκιών δεν προκαλείται από τον Καραγκιόζη και τους άλλους ήρωές του, αλλά παράγεται, αυτόνομα θαρρείς, στην διάθεση των θεατών και φτάνει μια κίνηση, είτε του χεριού του Καραγκιόζη ή του Σταύρακα, είτε του κορμιού του Χατζηαβάτη ή του Σιορ-Διονύσιου, για να εκδηλωθεί αυθόρμητα και να πλημμυρίσει την αίθουσα.

Είναι αυτό, ίσως, η γλυκιά μαγεία του θεάτρου σκιών, που δεν νοθεύεται με προχειρότητες, και η γυμνή αλήθεια της τέχνης του, που δεν καταδέχεται ξένα, πρόστυχα ρούχα.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ



	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΚΟΠΕΛΑ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΤΑΧΗΡ	
	ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ	
	Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	
	ΓΕΡΟΣ	
	ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΦΙΔΙ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'



ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ. Προχωράει αργά σταματώντας κάθε τόσο).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει τον Ταχήρ και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηβαβάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Σηκώνεται). Πώς έχει η υγεία σας... καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά... καλά, Χατζηβαβάτη. Εσύ τι κάνεις, καλά... η φαμελιά σου;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλά, άρχοντά μου... από υγεία είμαστε όλοι καλά. Ε, κατά τα άλλα, όπως ξέρετε κι εσείς... πότε έτσι, πότε αλλιώς. Τι να γίνει;

ΤΑΧΗΡ Μεγάλο πράγμα η υγεία, Χατζηαβάτη... πολύ μεγάλο πράγμα!.. Αλλά δυστυχώς, πολλοί... πάρα πολλοί το εκτιμούν, όταν την έχουν χάσει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπορούν να κάνουν κάτι πριν;

ΤΑΧΗΡ Απλά, να είναι ευχαριστημένοι, που έχουν την υγείά τους, και να το χαίρονται, τζάνεμ... να το απολαμβάνουν. Κατάλαβες; (Μικρή σιγή). Αν βέβαια κάποιος μπορεί να την προσέχει κιόλας... γιατί όχι; Ακόμη καλύτερα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά που τα λέτε, αφέντη μου... σωστά που τα λέτε!

ΤΑΧΗΡ Ξέρω, που λες, Χατζηαβάτη, συγκεκριμένους ανθρώπους... υγιέστατους... Ε, σε πληροφορώ, τους βλέπεις και τους λυπάσαι... Τι να σου λέω: κακομοίρηδες... μίζεροι... πάντα κάτι τους βασανίζει... Σκέψου τώρα αυτοί οι άνθρωποι νά είχαν και κάποια προβλήματα υγείας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι, αφέντη Ταχήρ... να... να ιδείτε εγώ πόσους ξέρω... (Μικρή σιγή). Λέτε να είναι έτσι από κακό συνήθειο, τρομάρα τους;

ΤΑΧΗΡ Απ' τον κακό τους τον καιρό είναι, άσε με... (Σε άλλο τόνο). Να 'πούν: βρε, έχω την υγείά μου... είμαι ο καλύτερος... πασάς είμαι... Τι πασάς; Τι πασάς; Σουλτάνος!.. Κι αν δεν έχω, που λέει ο λόγος, να φάω... είναι προτιμότερο απ' το να έχω και να μην μπορώ... Έτσι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', λίγοι είναι εκείνοι, άρχοντά μου, που ούτε νερό δεν μπορούν να βάλουν στο στόμα τους; (Σε άλλο τόνο). Πω πω πω... Πω πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... Για πες μου τώρα και τα δικά σου... για πού τό 'βαλες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... εδώ στο φίλο μου τον Καραγκιόζη πήγαινα... μπορώ να 'πώ, πιο πολύ έτσι από συνήθειο, παρά επειδή τον ήθελα κάτι.

ΤΑΧΗΡ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Άει στο καλό σου, τζάνεμ, πρωί-πρωί... μ'

έκανες και γέλασα. Άκου', από συνήθειο... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Βρε, τον Χατζηαβάτη... (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει). Να, έλα 'δώ... έλα 'δώ... πάρε αυτά τα χρήματα... θα βρεις και τον φίλο σου τον Καραγκιόζη... και θα πάτε να πιείτε από έναν καφέ στην υγείά μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, γιατί;

ΤΑΧΗΡ Έτσι... επειδή μ' έκανες και γέλασα... Και είχα, πίστεψέ με, καιρό να γελάσω έτσι... (Σε άλλο τόνο). Έλα πάρ' τα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Διστάζει). Μα...

ΤΑΧΗΡ Πάρ' τα, σου είπα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Ευχαριστώ πολύ, άρχοντά μου... Ο Αλλάχ να σας έχει πάντα καλά και να σας πολυχρονεί... Χρονάκια να μου κόβει και μερούλες να σας τα δίνει.

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Πάψε!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... άντε να πας στον φίλο σου... (Σε άλλο τόνο γελώντας πάλι). Άκου', από συνήθειο... Χα, χα, χα!.. Πάντως δεν είναι κακό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το συνήθειο;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... Δεν είναι κακό συνήθειο να βλέπει κάποιος τους φίλους του, έστω και αν δεν τους θέλει για κάτι συγκεκριμένο... Έτσι δεν είναι; (Μικρή σιγή). Να πηγαίνω όμως σιγά-σιγά... (προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη) γιατί με περιμένει πολλή δουλειά... με περιμένει και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχήρ τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Θα θυμηθείτε να του διαβιβάσετε τα ταπεινά μου σέβη, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Πολύ ευχαριστώ... Γεια σου, Χατζηαβάτη!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο καλό, αφέντη μου... Στο καλό, άρχοντά μου... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό...

Σκηνή Β'



ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται τραγουδώντας από την πλευρά της καλύβας). Και σου μιλάω... σου μιλάω... σου μιλάω... για μεγάλη λόρδα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη και τον πλησιάζει μονολογώντας). Χα!.. Ο Καραγκιόζης... άει στο καλό!.. Τα κέφια του έχει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραγουδάει, ενώ αρχίζει να χορεύει κωμικά). Και... σου μιλάω... σου μιλάω... σου μιλάω... για μεγάλη λόρδα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Τραγουδάει και χορεύει μαζί του). Και... σου μιλάω... σου μιλάω... σου μιλάω... για μεγάλη λόρδα... Γεια σου, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κουτουλιέν!.. (Τραγουδάει και χορεύει). Και... σου μιλάω... (χτυπάνε ελαφρά τα μέτωπά τους) σου μιλάω... (χτυπάνε πάλι τα μέτωπά τους) σου μιλάω... (χτυπάνε τα μέτωπά τους άλλη μια φορά) για μεγάλη λόρδα... Γεια σου, Χατζατζάρη!.. (Στρέφει προς την καλύβα του χορεύοντας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το σαράι, ενώ συνεχίζει κι αυτός να χορεύει). Καπουλιέν!.. (Τραγουδάει). Και... σου μιλάω... (χτυπάνε τα οπίσθιά τους ελαφρά) σου μιλάω... (ξαναχτυπάνε ελαφρά τα οπίσθιά

τους) σου μιλάω... (χτυπάνε ελαφρά τα οπίσθιά τους ακόμη μια φορά) για μεγάλη λόρδα... (Χορεύοντας στρέφει προς τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χορεύοντας κι αυτός στρέφει προς τον Χατζηαβάνη). Κεφαλιέν!.. (Τραγουδάει, ενώ σκύβουν κι οι δυο). Και... σου μιλάω... (χτυπάνε τα κεφάλια τους σαν τα κριάρια, αλλά όχι πολύ δυνατά) σου μιλάω... (ξαναχτυπάνε τα κεφάλια τους) σου μιλάω... (χτυπάνε ακόμη μια φορά τα κεφάλια τους) για μεγάλη λόρδα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Τραγουδάει). Για μεγάλη λόρδα... (Σταματάει να χορεύει και σηκώνει το κορμί του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για μεγάλη λόρδα... (Σηκώνει κι αυτός το κορμί του, ενώ σταματάει τον χορό). Μμμ... Με τις υγείες μας!.. (Τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Κάνει πίσω). Να χαθείς από 'κει... (Πλησιάζει). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Γιατί χορεύουμε, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να ξεχνάμε την πείνα μας, τι άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Είπα κι εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Πώς 'πίτυχες το λόττο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και έκανες χαρές, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Εμ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Επιτιμητικά). Υπολογιστή!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Όχι, βρε, να χαθείς... με παρεξήγησες. Άλλωστε εγώ... (βγάζει και του δείχνει τα χρήματα που του έδωσε ο Ταχτήρ) κοίταξε 'δώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκύβει και κοιτάζει). Μμμ... Κάτι γίνεται, α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Άντε... πάμε να σε κεράσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς κι έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Έ... έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έτσι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Μάλιστα... (Μικρή σιγή). Και... και τι κερνάει το κατάστημα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θες καφέ... τι θέλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... καφέ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ένα καφεδάκι ύστερα απ' το...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ... κάνα ψωμί. Μμ; Τι λες; Αλλά δεν μου 'πες...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού τα τσίμπησες τα ψιλιά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... μου τά 'δωσε ο αφέντης ο Ταχής, να πιούμε από 'ναν καφέ στην υγεία του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... ήταν εδώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, πριν λίγο. Συζητούσαμε, που λες, και κάτι του είπα 'κει πέρα... γελαστικό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γελαστικό, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι κι έβαλε κάτι γέλια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο... Σοβαρά; Γελάει κι ο Ταχής, ρε; Χα!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γελάει; Ξεκαρδίστηκε, σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Γι' άκου', φίλε μου... Τώρα το μόνο που μου μένει ν' ακούσω είναι ότι γελάει και ο Βεληγκέκας.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όλος ο κόσμος γελάει, ματάκια μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα, ρε... ο Βεληγκέκας να γελάσει...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άκου', που σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δε μου λες; σου είπε τίποτα ο Ταχής;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σαν τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως τη νύχτα, μωρέ... έγινε καμιά αυτή... καμιά μετακίνηση στρατού; Μεγάλη φασαρία είχε... σαν να περνούσανε τανκς... Μμ; Ή κανένα κίνημα, ξέρω 'γώ... καμιά ανταρσία; (Με πιο χαμηλή φωνή). Καμιά ανατροπή του πατοά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι... δεν μου 'πε τίποτα. Ίσα-ίσα, που είχε διάθεση για συζήτηση έξω από τέτοια... Κι εκεί επάνω κάτι του είπα κι εγώ... γέλασε, όπως σου είπα, και μου 'δωσε χρήματα να πιούμε στην υγεία του. Κατάλαβες; Εσύ άκουσες τανκς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... τι να σου 'πώ; Να ροχάλιζε ο Κοπρίτης, πού 'χει και κάτι κρεατάκια στη μύτη; Αλλά μιλάμε... για μεγάλο θόρυβο... αλλόκοτο... (Με έμφαση). Αλλόκοτο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι να σου 'πώ; Δεν μου 'πε τίποτα τέτοιο... Κι ούτε έδειξε κάτι... ξέρω 'γώ, να... να τον απασχολεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Λοιπόν... πάμε για ψωμιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτάνουν τα λεφτά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, όσο φτάνουν, βρε αδερφέ.

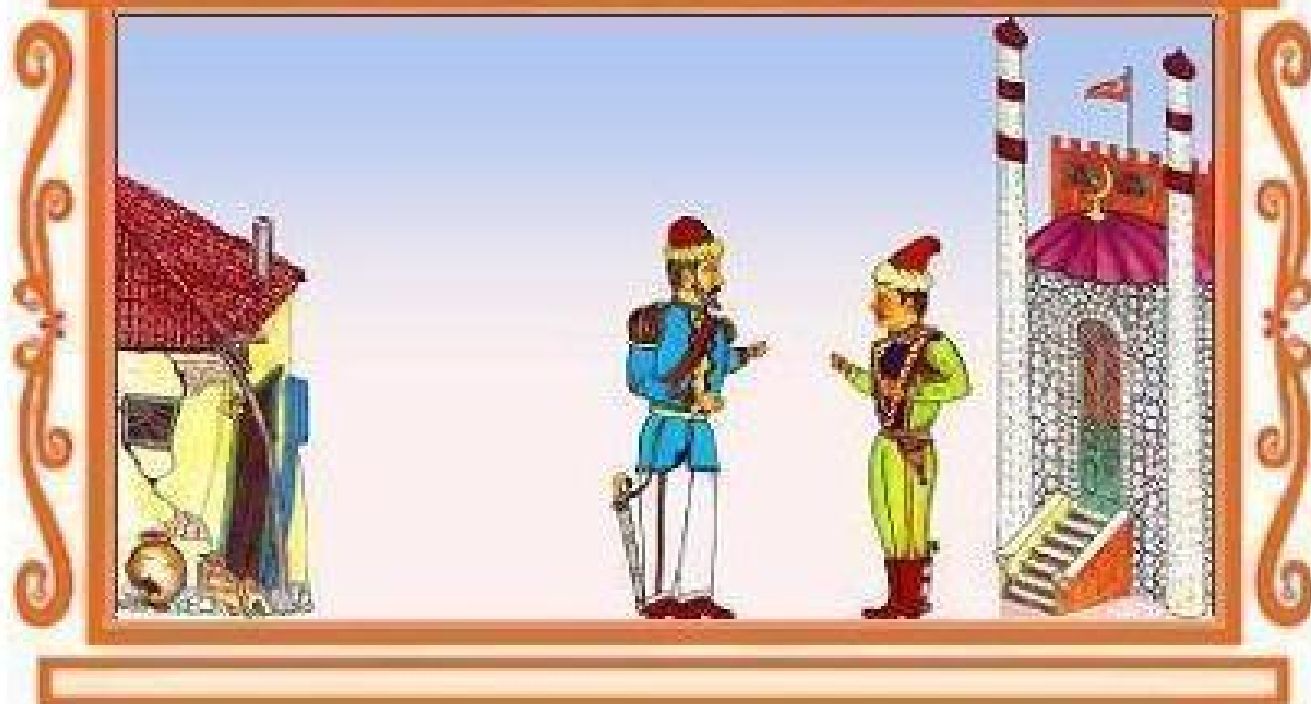
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πάμε, λοιπόν!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά στο φούρνο θα μπεις μόνος σου... Εντάξει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εντάξει... προχώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του ακολουθούμενος από τον Χατζηβατάη).



Σκηνή Γ'



ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Μα, τι είν' αυτά που μου λέγεις, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Δεν τα λέω εγώ, πολυχρονεμένε μου... ο Βεληγκέκας τα λέει. Έχει κατατρομάξει ο άνθρωπος... (Μικρή σιγή). Δεν είναι μικρό πράγμα να βλέπεις μέσ' στη νύχτα ένα τεράστιο φίδι να σέρνεται στους δρόμους της πόλης και από δίπλα του δυο γυναίκες... η μια Τούρκα, η άλλη Ρωμιά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Απίστευτα πράγματα! Μήπως, μπρε, τά 'βλεπε στον ύπνο του;

ΤΑΧΗΡ Δεν νομίζω... Άλλωστε, δεν κοιμότανε. (Μικρή σιγή). Το μόνο: μπορεί να υπερβάλλει, γιατί φοβάται πολύ τα ξωτικά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, τι μου λέγεις τώρα, Ταχήρ... υπάρχουν ξωτικά;

ΤΑΧΗΡ Για τον Βεληγκέκα, πασά μου, υπάρχουν. Δεν του βγάζεις απ' το μυαλό ότι και ένας άσχημος άνθρωπος που ζει ανάμεσά μας έχει κάτι από ξωτικό.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εκνευρισμένος). Α... θα τον διώξω!.. Άκου', ξωτικό... Μα, σε ποια εποχή ζούμε;

ΤΑΧΗΡ Αφήστε να ιδούμε τι συμβαίνει... γιατί μάλλον κάτι τρέχει εδώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Κάπως άγρια). Ααά!..

ΤΑΧΗΡ Μα, πολυχρονεμένη μου, δεν μιλώ για ξωτικό ή κάτι τέτοιο εγώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σε άλλο τόνο). Ξέρω 'γώ...

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή). Ωραία μέρα σήμερα, ε; Τι θα λέγατε για έναν περίπατο, να 'πούμε.... ως την προκουμαία;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... δεν είναι κι άσχημη ιδέα... πάμε... (Στρέφει προς την καλύβα). Πάμε, μήπως συναντήσουμε και το φίδι με τις κοπέλες... δεν θα είναι μακριά... (Γελάει). Χα, χα, χα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι!.. (Τον ακολουθεί γελώντας κι αυτός). Χα, χα, χα...



ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο, ενώ αρχίζει να ακούγεται δημοτική μουσική σε χαμηλή ένταση). Αχά... ο Μπαρμπαγιώργος!.. Για να πάω το ψωμί μέσα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του. Χωρίς να φαίνεται). Έεε... λόχος!.. Όλοι επάνω... συσσίτιο!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται με χαρά). Ωφου, Παναζίτσα μου... σωμί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φάτε, πείτε σαν λυκόπ'λα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άει-χάει.. Λάλα το, πιδί μ'... λάλα το!.. (Σφυρίζει δυο φορές κλέφτικα). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Όπ'! (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας χορεύοντας άτσαλα, ενώ η μουσική δυναμώνει). Όπλες!.. (Σφυρίζει άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά της καλύβας του και αρχίζει να χορεύει κι αυτός). Όπα! Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!.. Όπ'...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει τον χορό). Γεια σ' Καραγκιόζη!.. Γεια σ' αλεπουδοτόμαρο... Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει κι αυτός να χορεύει). Έ, ρε μανούλα μου... Τό 'χει, φαίνεται, η μέρα σήμερα... Όπα, όπα, ε... ε... όπασά!.. (Βάζει το χέρι του στον ώμο του Μπαρμπαγιώργου και κάνει μια τούμπα στον αέρα, αλλά πέφτει χάρμω). Οχ... οχ... οχ... πιάσε με, ρε μπάρμπα, τσακίστηκα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει η μουσική, σταματάει κι αυτός τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Τι έπαθες, ρε ζουλάπ'!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ σηκώνεται). Έπεσα, ρε μπάρμπα, ο μαύρος... Είπα κι εγώ να κάνω τη φιγούρα μου, αλλά δεν μου βγήκε, θεμά το γονιό του...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έ, του έρμο!.. Έ, τ' αμάλλιαγο... (Μικρή σιγή. Με υπερβολικό ενδιαφέρον). Για να σ' ιδώ, ρε... για να σ' ιδώ... Είσι καλά, πιδί μ', ή να βάλου τις φωνάρες, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Τραβιέται λίγο πίσω και μετά τινάζει τα ρούχα

του με το χέρι του). Καλά 'μαι, ρε μπάρμπα... Μόνο λίγο ψωμάκι που έφαγα προηγουμένως... μου ήρθε πάλι απάνω, αλλά το ξανάφαγα... 'ντάξει.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τα κόκαλά σ'... είν' ούλα καλά; Για σάλεψε... Κούνα χέρια... κούνα πόδια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει 'μπρός-πίσω με σκέρτσο κουνώντας το χέρι του). 'Ντάξει... όλα δουλεύουνε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Λυγίσου 'μπρός... λυγίσου πίσου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γέρνει το κορμί του μια 'μπρός, μια πίσω). 'Ντάξει όλα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβο!.. Α... μπράβο!.. Κι άλλη βουλά να χουρεύεις φρόνιμα κι ταρναριστά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, μπαρμπούλη μου... Έτσι... έτσι! Φρόνιμα και ταρναριστά... (Σε άλλο τόνο). Και... τι θα 'πεί ταρναριστά, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ να γίνεις και που σε μάθαινε... βλάχο!.. (Σε άλλο τόνο). Λέω... ταρναριστά τι θα 'πεί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άσα... Πώς χουρεύω ιγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς χορεύεις εσύ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ταρναριστά... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... βέβαια... τώρα το εμπέδωσα!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, δεν μου λες: πώς από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Θυμάται). Α... άσε κι πού να σ' τα λέου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ, πιδί μ'... (σε άλλο τόνο) με προσέχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, για λέγε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εμές, την ώρα απ' άρμεγα, ήρθε 'κεί στη σάνη

μια τσούπρα... δεν την έχω ματαΐδει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποτέ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε... δεν παίρνω κι όρκο... Στάθηκι, απού λες, εκεί ε... παραπέρα, αντίκρο μ' κι με τήραγε, απ' άρμεγα τα πράιτα... με τήραγε... με τήραγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τί 'θελε... δεν μιλήσατε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πώς... Θεσ κάτι, τσούπρα μ'... της κρένου... Γάλα θέλω, μ' λέει... πουλύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ, ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναισκε... πουλύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... ήτανε τίποτα εμπορευάμενη;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι, όι!.. Απέ μιτά μ' κρένει: δεν έχω παράδες να σ' το πλερώσου, γί αυτό, αν θεσ, να σε βοηθήκου στ' άρμεγμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι έγινε... δέχθηκες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, μπα... Τι να δεχθώ, ουρέ Καραγκιόζη; Ενα κοκαλιάρικου ήταν το μαύρου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γάλα της έδωσες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναισκε... Της δίνου δυο καρδάρες, ξέρ'ς... από 'κείν' τις μεγάλες... πάει 'κεί παρακατούλια κι σε λίγο ματάρχεται... Θα μ' δώκεις άλλες δύο, μ' αρωτάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, Παναγία μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Της δίνου κι άλλες δύο... Μετά γυρίζει ξανά με τις καρδάρες... την αρωτάου: τι του κάνεις, τσούπρα μ', τόσο γάλα; Πού το παγαίνεις; Ιέχου 'ναν άρρουστο, μ' λέει... Θα μ' δώκεις λιγάκι ακόμη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άρρωστο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μουχού! Της δίνω άλλη μια καρδάρα κι πάου κρυφά να ιδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι είδες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι είδα; Χμ... Είδα πράμα, Καραγκιόζη μ'... απ' δεν θα το ξεχάσου, ου κιρατάς, σ' ούλη μου τη ζήση... Σ' ούλη μου τη ζήση!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες... Δηλαδή... τι είδες; Για... για λέγε, για λέγε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αντί γι' άρρουστο, είχε ένα φίδι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Έντρομος). Φίδι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμμ!.. Ίένα κιρατόφιδο, μαθές... εφτά μ' οχτώ μέτρα μακρύ... κι χοντρό... θερίο!.. (Με έμφαση). Θερίο... μ' ένα στόμα... πηγάδι!.. Εκεί έριχνε του γάλα, ανηψούδι μ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε μπάρμπα; Παναγία μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Απού λίες... δεν θα το πιστέψεις, Καραγκιόζ'... καταλερώθηκα, ου μαύρους. Δεν τό 'χα ματαπάθει... Απ' του φόβο μ' με κίνησε διάρροια... κι όπως δεν είχα καιρό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... τά 'κανες απάνω σου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μια φουρά; Μια φουρά; (Σε άλλο τόνο). Ούι, ούι... τι έπαθα, η έρμους, τι έπαθα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πω πω πώωω... μπαρμπούλη μου!.. Ίιιι... (Με έντονο ενδιαφέρον). Και μετά... και μετά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μιτά... μιτά ιγώ ανέβηκα στο ξυλοκρέβατο, απού 'χω φτιαγμένου, ξέρ'ς... απάνου στη βελανιδιά... Τράβηξα κι τη σκάλα 'σια πάνου, απού λες... κι εδεκεί ξημερώθηκα. Ούτε τ' άρμεγμα αποτελειωσα, ούτ' έφαγα για βράδ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε μπάρμπα; Ρούχα άλλαξες τουλάχιστον;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Το προύι... (Σε άλλο τόνο). Χ' νέρ', Καραγκιόζη μ'!.. Μεγάλο χ' νέρ' έπαθα, η έρμους... απ' δεν το γράφει η μαύρη πλάκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαύρε μπάρμπα!.. (Μικρή σιγή). Και η κοπέλα μετά... ξανάρθε για γάλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι, όι... Μ' άφηκε την καρδάρα... κι έφυγε... πάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το φίδι μαζί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μχού! Κι του φίδι... κι σαν να πήρε του μάτι μ' στο σούρουπο κι άλλη μια..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άλλη κοπέλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, μπράβο... σαν δύο μου φανήκανε. Τώρα... τσούπρες ήσαν, πιδάκι μ'... λάμιες ήσαν... άει βρες το κι ελόγου σου... να μου το ειπείς κι ιμένα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... κατά πού κάνανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στη δημοσιά βγήκανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο δημόσιο δρόμο πού 'ρχεται κατά 'δώ; Τι λες, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναισκε... Άκουγα τον άρβαλο του φιδιού μέσ' στη νύχτα απάνου στα χαλίκια... ούι, ούι!.. Σαν τανκς έκανε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω έντρομος). Τι, τι, τι έκαμε, λέει... σαν τανκς; (Τραγουδιστά κάπως). Ωχ, ωχ, ωχ!.. Ωχ, ωχ, ωχ!.. Βαράτε, βιολιτζήδες... Μπαρμπούλη μου... μπαρμπούλη μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρχίζει να τον κυριεύει φόβος). Τι 'ναι, ουρέ σαφρακιασμένου; Τι 'ναι, ουρέ λυκόπιασμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τρέμει). Μπαρμπούλη, μπαρμπουλάκο μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με φόβο και αγωνία). Τι σ' έπακε, μουρέ... κι πάνιασες... κι τρέμεις ούλος... άια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τρέμοντας). Ο φίδης... ούι, ούιιιι!.. Ίι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με φωνή που τρέμει από αγωνία). Κρένε μ', ουρέ θεουκερατά... κρένε μ', ουρέ παλιόπραμα... τι τρέχει, π' ανάθεμά σε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο φίδης που είδες στη σάνη... είναι εδώ!.. Ήρθε εδώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τρομαγμένος). Ιδώ... πού ιδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ... Ξέρω 'γώ πού εδώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ πιδί μ'... μέσ' στα σπίτια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μέσα είναι; Όξω είναι; Δεν ξέρω... Πάντως εγώ τη νύχτα τον άκουγα που πέρναγε από 'δώ χάμου κι έκανε σαν τανκς... (Σε άλλο τόνο). Τιτιτί!.. Τώρα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούι, ούι!.. Ιδώ του φιδ'... κι 'γώ 'ρθα, μαθές, 'σια 'δώ, για να κρυφτώ; Πάου... πάου... Καραγκιόζη!.. Ιέχου... ιέχου μια δουλειά... ξέρ'ς... (Φεύγει βιαστικά προς την καλύβα ρίχνοντας χάμω τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, ρε όρνιο!.. Μπάαα... (Σηκώνεται, στρέφει προς την πλευρά της καλύβας και του φωνάζει). Πού την έχεις τη δουλειά, ρε μπάρμπα... στο ξυλοκρέβατο; (Στρέφει προς το σαράι και αμέσως πάλι προς την καλύβα). Πού είσαι... αν θες βοήθεια... σού 'ρχομαι!.. (Ξαναστρέφει προς το σαράι. Μονολογεί). Σαν κάτι να μου μυρίζει... Μμμ... λες; Ωχ!.. Μάλλον του ξανάρθε διάρροια του βλάχου... πάει... το ξαναλέρωσε το πιτούρι... (Μικρή σιγή. Μονολογεί πάλι σε άλλο τόνο). Ρε, τι διάλο συμβαίνει; Δυο κοπέλες παρέα μ' ένα φίδι... και δεν τις πειράζει; (Ξόνει το κεφάλι του σκεπτικός). Μμ; (Με ξαφνική έμπνευση). Άσα... ναι, μωρέ... θά 'ναι από 'κείνα πού 'χουνε στα τσίρκουλα και κάνουνε 'πό 'φτό... σχοινοβασίες... Α... μπράβο!.. Και οι κοπέλες τσιρκουλιάρες θα είναι... Βέβαια!.. (Μικρή σιγή). Αλλά, αν δεν είναι έτσι; (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας του). Ωχ, μανούλα μου...



Σκηνή Ε'



ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει προς το σαράι). Α... για να διώ: ο αφέντης ο Ταχέρ μπέης είναι μέσ' στο σαράι ή έχει πάει πουθενά; (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται στην πόρτα του σαραγιού και μετά από λίγο πλησιάζει τον Γέρο). Πο, καλώς το Μπεκήρ αγά! Τι χαλεύει, Αγά μ';

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Βελή!.. Τον Ταχέρ μπέη θα ήθελα... ξέρεις αν είναι μέσα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, το εφέντ' το Ταχέρ να πασάινει δουλούλα του με το πολυχρονεμένο... 'Ε'ν' πολλή ώρα που πάνε. 'Ε'ν' πολλή ώρα...

ΓΕΡΟΣ Μμ... Έτσι, ε; Οπότε... (Σε άλλο τόνο). Καλά... καλά, Δερβεναγά μου... θα... θα περάσω μετά... Γεια σου!.. (Στρέφει προς την καλύβα).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, γεια σ' και σένα, Αγά!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή ΣΤ'



ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά-αργά, ενώ ο Ταχέρ τον ακολουθεί). Μπρε... καλώς τον Μπεκήρ αγά!

ΓΕΡΟΣ (Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου... Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και μετά την εξοχότητά σας...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σταματάει κοντά του). Σήκω επάνω, Αγά!

ΓΕΡΟΣ (Ορθώνει το κορμί του). Γεια σου, Ταχέρ. Τι χαμπάρια... καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά, Αγά μου... τα δικά σου;

ΓΕΡΟΣ (Στον Ταχέρ). Ας τα λέμε καλά... Ερχόμουν προς συνάντησή σου για ένα θέμα της αρμοδιότητός σου, αλλά, μια κι έχουμε τη χαρά να είναι μαζί μας και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης, προτιμώ να το αναφέρω ευθύς αμέσως, γιατί είναι πολύ σοβαρό!

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι συμβαίνει, Αγά; (Εύθυμα). Είδες μήπως κι ελόγου σου ένα τεράστιο φίδι με δυο κοπέλες να σεργιανίζουν στους δρόμους της πόλης μέσ' στη νύχτα;

ΓΕΡΟΣ Στους δρόμους εδώ της πόλης... όχι. Είδα όμως το φίδι και τις δυο κοπέλες... στον μπαξέ μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με ταραχή). Αλλάχ κερίμ!..

ΤΑΧΗΡ (Με ταραχή κι αυτός). Στον μπαξέ σου; Μα, μιλάς σοβαρά, Αγά;

ΓΕΡΟΣ Και βέβαια! Θα ήταν περασμένα μεσάνυχτα... Είχα πέσει, αλλά με ξύπνησαν τα σκυλιά, που γαβγίζανε παράξενα... σαν φοβισμένα!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με αγωνία στον Γέρο). Τι με λέγεις;

ΓΕΡΟΣ Ναι, πασά μου...

ΤΑΧΗΡ (Στον Γέρο). Βγήκες έξω;

ΓΕΡΟΣ Όχι, αλλά έχω τρόπο να βλέπω.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Γέρο). Και τι είδες, τζάνεμ;

ΓΕΡΟΣ Η μια απ' τις κοπέλες έβγαζε νερό απ' το πηγάδι μου, άδειαζε τον κουβά σ' ένα ποτιστήρι που έχω 'κεί πέρα και η άλλη τό 'παιρνε και έβγαινε στο δρόμο... Το άδειαζε κάπου και μετά ξανά-μανά τα ίδια.

ΤΑΧΗΡ (Στον Γέρο). Δεν έβλεπες πού το άδειαζε;

ΓΕΡΟΣ Όχι... όταν φεύγανε και είδα το φίδι, κατάλαβα.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Γέρο). Δηλαδή, πότιζε το φίδι;

ΓΕΡΟΣ Ναι, πασά μου... θα ήπια πέντε-έξι κουβάδες. Και πάρα πάνω ίσως!

ΤΑΧΗΡ (Στον Γέρο). Και μετά... είδες κατά πού τραβήξαν;

ΓΕΡΟΣ Πρέπει να μπήκαν στην πόλη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... Άρα, Ταχήρ... είχε δίκιο ο Δερβέναγας!..

ΤΑΧΗΡ Ναι, ο καημένος... τον αδικήσαμε. Βέβαια, αυτός... μιλάγε για ξωτικά...

ΓΕΡΟΣ Τι... τους είδε και ο Βεληγκέκας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι, ο ερίφης... Και πήρε μια τρομάρα αλλιώςτικη!..

ΓΕΡΟΣ Τρόμαξε ο Βελής; Αλλάχ κερίμ!..

ΤΑΧΗΡ Αυτός, όπως είπα... νόμισε, πως ήσαν ξωτικά... τα φοβάται πολύ!.. Μ' έπιασε πρωί-πρωί μόλις μπήκα στο σαράι... μού 'λεγε... μού 'λεγε... με ζάλισε...

ΓΕΡΟΣ Τον είδα πριν λίγο... ήτανε... μαζεμένος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πήρε, όπως φαίνεται, μεγάλο φόβο!.. Για... για να τον ιδούμε πάλι. Να τον καλμάρουμε και λίγο...

ΓΕΡΟΣ Τώρα άραγε πού να βρίσκονται;

ΤΑΧΗΡ Κάπου θα έχουν κρυφτεί... και όταν βραδιάσει, μάλλον θα φύγουν...

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ αισιόδοξος είσαι, Ταχήρ.

ΓΕΡΟΣ Μήπως πρέπει να ειδοποιηθεί ο κόσμος... να προσέχει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό θα γίνει, αλλά όταν πρέπει... ακόμη δεν ξέρουμε για τι μιλάμε... Οποσδήποτε δεν είναι ξωτικά!

ΓΕΡΟΣ Ξωτικά να πίνουν νερό;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακριβώς!.. Το λοιπόν, Αγά μου... σ' ευχαριστούμε για την ενημέρωση... και αν έχεις και κάτι άλλο, μη διστάσεις να ξανάρθεις... Αντίο!.. (Προσπερνάει τον Γέρο και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπερνάει, στρέφει προς αυτόν και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, πασά μου... Στο καλό... (Σταματάει τον τεμενά και στρέφει προς τον Ταχήρ). Μπελάδες, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Και τι μπελάδες... Αλλάχ κερίμ!.. (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων. Αγά μου... κι εγώ σ' ευχαριστώ που είχες την καλοσύνη να έρθεις και να μας 'πείς όλα αυτά... και κάποια άλλη στιγμή θα κοιτάξω να βρεθούμε, να πιούμε κάνα καφεδάκι και να 'πούμε άλλα, πιο ευχάριστα... Ε; Τώρα όμως, πρέπει να σε αφήσω... (Προσπερνάει τον Γέρο και προχωράει προς το σαράι). Πάω... γεια σου!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπερνάει, στρέφει προς το μέρος του). Αντίο, μπέη μου!.. Στο καλό... (Ξαναστρέφει προς την καλύβα. Κατ' ιδίαν). Ας πάω κι εγώ... (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά της καλύβας).



ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Για να ιδώ: αυτός ο μούργος είναι στην παράγκα του; (Πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Καραγκιοζή, βρε... μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μέσα... εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εγώ, τι; Εδώ έξω είμαι. (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έξω; Άντε χώσου κι εσύ μέσα... γιατί αλλιώς... φίδι που σ' έφαγε, κακομοίρη μου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα καλά, τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για κοίτα' πίσω σου!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εντρομος στρέφει προς το σαράι). Παναγία μου!..

(Στρέφοντας προς την καλύβα). Δεν βλέπω τίποτα, βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τίποτα-τίποτα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ξαναστρέφει προς το σαράι και μετά πάλι προς την καλύβα). Τίποτα-τίποτα... Έλα, θα βγεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Μιλάει φοβισμένα). Χατζατζάρη, ήρθε ο φίδης!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο φίδης... ποιος φίδης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σου 'λεγα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι μου 'λεγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι άκουσα τη νύχτα τανκς. Δε... δεν ήτανε τανκς... ο φίδης ήτανε. Να... ένας φίδης, οχτώ μέτρα!.. Και χοντρός... δεν σου λέω τίποτα!.. Τον είδε ο Μπαρμπαγιώργος και καταλερώθηκε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι... ήταν εδώ ο Μπαρμπαγιώργος και σου είπε ότι είδε φίδι οχτώ μέτρα μακρύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... και χοντρό!.. Γι' αυτό, άντε κρύψου... αν θες να πας από φυσικό θάνατο... έρμε!.. Εγώ... με το μπαρδόν κιόλας, αποχωρώ... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, έλα να μου 'πεις λεπτομέρειες... Τι σου είπε ο Μπαρμπαγιώργος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τράβα σπίτι σου... που μου θέλει και λεπτομέρειες η μούρη σου... Τράβα, που σου λέω... κοπάνη τη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν φεύγω, αν δεν μου 'πεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεύγα, Χατζατζάρη, το καλό που σου θέλω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν πάω πουθενά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χατζατζάρη, μην ξεχνάς ότι είμαι φίλος σου κι ότι έχω υποχρέωση να σε προστατεύσω... Φεύγα, λοιπόν, με το καλό, γιατί αν δεν φύγεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι θα κάνεις, αν δεν φύγω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να τι θα κάνω... (Του πετάει το καταβρεχτήρι).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Παραπατάει). Μπα, τρομάρα σου... (Άγρια). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τρελάθηκες; Μου πέταξες το καταβρεχτήρι; (Σκύβει, σηκώνει το καταβρεχτήρι και το πετάει προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... και αν δεν φύγεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σου είπα: δεν φεύγω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν φεύγεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Οχι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τότε... (του πετάει τη σκάλα) βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Πέφτοντας από το χτύπημα προς τα πίσω). Μπα, κακή σου μέρα... με σακάτεψες. (Με πόνο). Οοόχ, οχ!.. (Σηκώνεται). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σκύβει και σηκώνει τη σκάλα. Άγρια). Είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, ευχαριστώ... εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα... μου πέταξες τη σκάλα; (Ακουμπάει τη σκάλα στον τοίχο της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, όχι και την πέταξα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πίσω). Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μού 'πεσε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σού 'πεσε; Και δηλαδή... πώς σου 'πεσε, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... αφού μού 'πεσε... μού 'πεσε!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και πώς... έτσι οριζόντια... και απάνω μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έτσι είναι μαθημένη αυτή...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι λες τώρα; Άκου', μαθημένη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ένα μυστήριο πράγμα!.. Έτσι έπεσε κι εκείνού που την είχε πριν από μένα... σε μένα... Απάνω μου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, τρομάρα σου! Τώρα θα βγεις, τι κάνεις μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το τραπέζι ετοιμάζω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Για φαγητό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ναι... κόπιασε... Άκου', φαγητό... Κάτι πράγματα μαζεύω, που 'ν' απάνω... αν δεν φύγεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι... θα μου πετάξεις το τραπέζι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μωρέ, και το τραπέζι... και το κρεβάτι... και τη σκάφη... και την γκαζιέρα... και το κουτί με τα σπέρτα... και τον Πιρικόγγο στο τέλος να σ' αρχίσει στις δαγκιές... να σου 'πώ εγώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, έβγα να μιλήσουμε σαν άνθρωποι... Μπορεί τα πράγματα να μην είναι έτσι όπως τα βλέπεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά κι αν είναι, δεν θα πρέπει να πάμε στον αφέντη τον Ταχήρ να του το ειπούμε; Για να κρυφτούμε είμαστε; Και μέχρι πότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άντε, θά 'ρθεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα, ρε Χατζατζάρη... τι να 'πώ; (Εμφανίζεται απ' την πλευρά της καλύβας). Δεν μπορώ να 'πώ κουβέντα. Μ' αυτό το... το τελευταίο που είπες... με τάπωσες!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Έχει πάρει φόρα). Αλήθεια κι απ' αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... κάνεις πέντε και δεν κάνω καμία!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μαλακώνει). Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζοντας τη σκάλα προς την πλευρά της καλύβας). Λοιπόν... ήρθ' ο Μπαρμπαγιώργος πρωί-πρωί εδώ πέρα... ξέρεις γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ! Ποιος να τ' ακούσει... (επιστρέφει) για να κρυφτεί!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Είδε, σου είπε, το φίδι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σου λέω τόση ώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λες, τρομάρα σου; Κι αυτό με το τοιγκέλι σου τό 'βγαλα. (Σε άλλο τόνο). Και τι άλλο σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήσαν, μου είπε, και δυο τσούπες μαζί με το φίδι και πήγανε... όχι, η μία... η μία πήγε στη στάνη για γάλα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Για το φίδι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο... Πέντε καρδάρες τού 'δωσε και ήπια... από 'κείν' τις μεγάλες. Μετά πήρανε τη δημοσιά... ξέρεις το χαλικόδρομο πού 'ρχεται προς τα 'δώ... Άκουγε, μού 'λεγε ο Μπαρμπαγιώργος, το σούρσιμο του φιδιού στο δρόμο... σαν τανκς έκανε!.. Όπως κι εδώ από 'ξω... που σου 'λεγα... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θες να 'πεις ότι το φίδι βρίσκεται εδώ κοντά μας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', τι σου λέω;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με φόβο). Πω πω πω... πω πω πω!.. (Στρέφει προς το σαράι και μετά πάλι προς την καλύβα). Αλλά... οι κοπέλες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κάνανε οι κοπέλες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πώς δεν τις πειράζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται λίγο). Τις γνωρίζει, ρε... κι αυτές το φροντίζουνε... γιατί να τις πειράξει; Μάλλον τις προστατεύει. Ναι, αμέ; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια... λες να την έχουνε κοπανήσει από κανένα τσίρκουλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Χμ... δεν αποκλείεται... Όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χλωμό, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Όχι... δηλαδή... (σκέφτεται) κάτι άλλο περνάει απ' το μυαλό μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο... τι άλλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες... μου κάνεις παρέα να πάμε μέχρι του Σαμπάν αγά το σπίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τώρα εσύ το πας φιρί-φιρί να χωνέψω το ψωμί που έφαγα... Αλλά τι μπαίνει στη μέση ο Μπάμιας κι αβγάς, δεν μου λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Μήπως θυμάται κάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο αβγάς; Θ' αστιεύεσαι...

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Εντάξει, δεν είναι και κανένα τέρας μνήμης... αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ μυστήριος μου φαίνεσαι, αδερφάκι μου... Έλα, πάμε. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου, πάμε... πάμε!.. (Ακολουθεί).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ



ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'



ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει προς το σπίτι αργά-αργά τραγουδώντας λίγο φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΦΙΔΙ (Βγάζει το κεφάλι του από το παράθυρο του σπιτιού και σφυρίζει, όπως η καραμούζα). Βzzzzzzzzzzzz...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Βλέποντας το κεφάλι του φιδιού μένει ακίνητος, αλλά συνεχίζει το τραγούδι του χαμηλόφωνα κάπως). Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα, και μου 'πιασε πονόλαιμο... (Σταματάει το τραγούδι και προχωράει λίγο. Στο φίδι). Πώς σε λένε;

ΦΙΔΙ (Σφυρίζει όχι πολύ δυνατά). Βzzzzzz... Βzzzzzz...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωράει άλλο λίγο). Να σε λέω Νικολάκη; Θεε;

ΦΙΔΙ (Ξανασφυρίζει όχι πολύ δυνατά). Βzzzzzz... Βzzzzzz...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωράει κι άλλο λίγο). Μμ; Θέλεις να παίξουμε Νικολάκη; Να γίνουμε φίλοι; Θέλεις... θέλεις... Α;

ΦΙΔΙ (Ξανασφυρίζει μακρόσυρτα). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εμένα με λένε Κολητήρη. Εσένα Νικολάκη. Έτσι;

ΦΙΔΙ (Ξανασφυρίζει μακρόσυρτα). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται απ' την πλευρά του σπιτιού. Στον Κολητήρη). Γεια σου... Δεν τον λένε Νικολάκη.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πώς τον λένε;

ΚΟΠΕΛΑ Αχμέτ τον λένε... όχι Νικολάκη!.. Αχμέτ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν μ' αρέσει Αχμέτ... είναι μικλούτσικο. Αυτός είναι πολύ μεγάλος. Εγώ θα τότε λέω Νικολάκη... Αμέ; Πιο καλά...

ΚΟΠΕΛΑ (Στρέφει προς το φίδι). Μμ;

ΦΙΔΙ (Σφύριγμα και καταφατική κίνηση κεφαλής). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ (Στρέφει πάλι προς τον Κολητήρη). Δεν έχει αντίρρηση... του αρέσει Νικολάκης.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Α... ωραία!..

ΚΟΠΕΛΑ Μένεις εδώ κοντά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εδώ απέναντι... στην καλύβα.

ΚΟΠΕΛΑ Αυτή δεν είναι η καλύβα του Καραγκιόζη... είσαι ο γιος του;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... έχω και δύο αδελφάκια... τον Κοπλίτη και τον Πιρικόγγο... Τους ξέρεις;

ΚΟΠΕΛΑ Μπα... λείπω χρόνια... σχεδόν κανένα δεν γνωρίζω. Όμως θυμάμαι τον Καραγκιόζη και την καλύβα του.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ο Νικολάκης τους ξέλει;

ΦΙΔΙ (Σφύριγμα και αρνητική κίνηση κεφαλής). Βζζζζζζ... Βζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ Μπα. Και δε μου λες, Κολητήρη... Έτσι δεν είπες πως σε λένε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, Κολητήρη... Εσένα;

ΚΟΠΕΛΑ Εμένα με λένε Λεμονιά... Ο πατέρας σου είναι μέσα στο σπίτι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, πήγε με τον κύριο Χατζατζάρη... Θα 'λθει πάλι μετά.

ΚΟΠΕΛΑ Μήπως εννοείς τον Χατζηαβάτη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... ναι... ο πατέρα' μου τότε λέει Χατζατζάρη. Τότε ξέρεις;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, τον θυμάμαι κι αυτόν...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τον ξέρει και ο Νικολάκης;

ΦΙΔΙ (Σφύριγμα και καταφατική κίνηση κεφαλής). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, τον ξέρει... Θα 'πεις στον πατέρα σου ότι τον θέλω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ; Μετά, που θα γυρίσει.. αμέσως θα του το 'πώ.

ΚΟΠΕΛΑ Ωραία... σ' ευχαριστώ πολύ... Τώρα εμείς θα πάμε μέσα, πού 'χουμε πολλές δουλειές να κάνουμε... Γεια σου, Κολητήρη... (Στρέφει προς το σπίτι. Στο φίδι). Μέσα, Αχμέτ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, Λεμονιά!.. Γεια σου, Νικολάκη!.. Θα 'λθω μετά.

ΦΙΔΙ (Σφυρίζει μακρόσυρτα κουνώντας το κεφάλι του). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ (Στο φίδι εξερχόμενη προς την πλευρά του σπιτιού). Έλα! Πάμε, πάμε.

ΦΙΔΙ (Αποσύρεται στο εσωτερικό του σπιτιού αργά).



Σκηνή Β'



ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σιγοτραγουδάει, ενώ στρέφει προς την καλύβα).
Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα... (Βλέπει τον Καραγκιόζη και τον Χατζηαβάτη και τους φωνάζει). Μπαμπάκο... μπαμπάκο!.. Κύριε....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του μαζί με τον Χατζηαβάτη, που ακολουθεί). Τί 'ναι, ρε σπόρε... συμβαίνει κάτι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ήλθε... ήλθε η Λεμονιά... Τήνε ξέρετε τη Λεμονιά; Ε... εκείνη λέει, σας θυμάται και τους δύο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη. Στον Κολητήρη). Η Λεμονιά... η κόρη του Γρόλου, εδώ απέναντι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Εν είναι μ' αυτόνε που λες... είναι με τον Αχμέτ!.. Εγώ τον λέω Νικολάκη... γίναμε φίλοι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, παιδί μου... πήγαινε να παίξεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι συμβαίνει, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη χωρίς να στρέψει). Θα σου 'πώ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπαμπάκο, είπε σε θέλει... Να τη φωνάξω; Να ιδείς και το Νικολάκη, μεγάλος που είναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεγάλος... δηλαδή;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πολύ μεγάλος... ούουου!.. Είχε βγάλει το κεφάλι του απ' το παλάθιο και ίσα που χώραγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλά, καλά, παιδί μου... πήγαινε εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο λέει, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θα σου 'πώ... θα σου 'πώ... (Στρέφει προς το μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πες μου, που να σου 'πεί ο παπάς...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωράει γρήγορα και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τους). Γεια σας, κονιόρδα!..



ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που λες, Καραγκιόζη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, ρε... τι διάλο γίνεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό ακριβώς που πέρασε απ' το μυαλό μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, με φώτισες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, γιατί πήγαμε στο Σαμπάν αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα ρωτάς; Πού να ξέρω... μού 'πες; Δεν μού 'πες... Ούτε και τον Μπάμια κι αβγά εβρήκαμε, για να μάθω... Α... Κάτσε καλά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... ναι, μωρέ ματάκια μου... δικιο έχεις... Δεν σου είπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν μου είπες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά, ξέρεις γιατί δεν σου είπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το μακρύ του χέρι πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Όχι, εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις τι σε περιμένει, αν δε μου ειπείς αμέσως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τη Λεμονιά, που είπε ο μικρός, τη θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μαζεύει το χέρι του). Τη Λεμονίτσα, εδώ του Γρόλου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ... πώς δεν τη θυμάμαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς έφυγε από εδώ... θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... (Σκέφτεται λίγο). Κάτι είχε ακουστεί, αλλά... (Μικρή σιγή). Εσύ θυμάσαι; Με κάποιον είχε κλεφτεί... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... δηλαδή... μάλλον. Είναι πολύ μπερδεμένη ιστορία!.. Πολύ μπερδεμένη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ μπερδεμένη, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι. Είχαν, θυμάμαι, εξαφανισθεί η Λεμονιά και τα δυο παιδιά του πασά... η Έμινέ χανούμ και... μμ... πώς λέγανε το γιο του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα εσύ μιλάς για τα παιδιά του προηγούμενου Βεζίρη... αυτουνού που πέθανε... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρουμε αν πέθανε... Πάντως, αυτουνού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τώρα, ξαναγυρίσανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ναι... Δεν πας να ιδείς τι σε θέλει η Λεμονιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... να πάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια. Τι... συζητάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει). Δεν πας εσύ καλύτερα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ... πώς; Εσένα ζήτησε. Άλλωστε, εγώ πρέπει να πάω αμέσως στο σαράι, για να ενημερώσω τον αφέντη τον Ταχέρ... Έπρεπε ήδη να έχω πάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και ο φίδης; Δε... δεν άκουσες τον μικρό τι είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Διστακτικά). Καραγκιόζη μου... θα σου 'πώ κάτι... αλλά μη με χτυπήσεις. Κι εγώ σίγουρος δεν είμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'ναι, ρε; Λέγε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το φίδι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πρέπει να είναι ο γιος του πασά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το φίδι; (Τεντώνει το μακρύ του χέρι πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι ο γιος του πασά; (Εξακολουθεί να κουνάει το τεντωμένο χέρι του 'μπρός-πίσω). Του προηγούμενου (σηκώνει το χέρι του έτοιμος να τον χτυπήσει) ή του τωρινού;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας πίσω). Μη χτυπάς, σου είπα!.. Τον έχουν καταραμένο ή μαγεμένο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του). Αχμέτ τον λέγανε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν ξέρω... μπορεί... Πώς σου 'ρθε αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, ρε, δεν έλεγε ο Κολητήρης ότι λένε το φίδι; Ή όχι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Δεν το κατάλαβα... Νικολάκη άκουσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νικολάκη τον βάφτισε αυτός... αλλά είπε και Αχμέτ.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κοίταξε... αν θυμάμαι καλά, τον πατέρα του πασά του τότε, Αχμέτ τον λέγανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκεπτικός). Οπότε και τον γιο του... (Σε άλλο τόνο). Ρε Χατζατζάρη, μπας και βλέπουμε κάνα όνειρο παρέα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι όνειρο, βρε; Άντε πήγαινε στην κοπέλα, να ιδείς τι σε θέλει... Ένας Θεός ξέρει τι θά 'χει τραβήξει, η μαύρη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ θα πας στο σαράι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, στον αφέντη τον Ταχήρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Πες του νά 'ρθει εδώ πέρα, να ιδούμε τι θα κάνουμε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, ναι... αυτό θα του 'πώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τράβα, ντε... προχώρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ δεν θα πας στην κοπέλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για προχώρα πρώτα εσύ... να σε βλέπω εγώ που θα προχωράς...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν θες να πας εσύ πρώτα στην κοπέλα και να σε βλέπω εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, την κολοκυθιά θα παίξουμε; Άντε, πάμε μαζί... 'μπρός!.. Εσύ προχωράς για το σαράι... κι εγώ χτυπάω την πόρτα. (Τον σπρώχνει ελαφρά). Άντε... άντε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έλεγα να πάω από 'δώ το στενό... να κόψω δρόμο... Αλλά δεν πειράζει... πάμε, έλα. (Στρέφει και προχωράει λίγο προς το σπίτι και σταματάει). Προχωράω... έρχεσαι; (Στρέφει προς το μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν σε ακούω... (Στρέφει πάλι προς το σπίτι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι για ν' ακουγόμαστε τώρα; Άντε... προχώρα... προχώρα! (Προχωράει αυτός λίγο). Που το πας ένα 'μπρός και δύο πίσω...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Προχωράω, λοιπόν... (Προχωράει στην αρχή αργά, αλλά μόλις πλησιάσει στο σπίτι, εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του).



ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φοβισμένος οπισθοχωρεί γρήγορα). Αλάργασα!.. (Του φωνάζει) . Ρε μαλαγάνα!.. Φτου, θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... έφυγες... Τώρα; (Προχωράει λίγο μονολογώντας). Τι διάλο να κάνω; Να πάω να χτυπήσω; Κι αν έρθει να μ' ανοίξει ο Φίδης την πόρτα και,

μόλις με ιδεί, ανοίξει και τη στοματάρα του και μου ειπεί: περάστε... μπούγιουρουμ... μπρουμ-μπρουμ... και κάνει και καμία χλάσαπ... μετά, πού κάνω 'γώ μεσημέρι, α; Μπάσα!.. (Κάνοντας πάλι πίσω). Δε... δεν σφάξανε... Ά πα πα πα πα πα!.. Καλύτερα να κάτσω 'δώ χάμω... κάποια στιγμή θα βγει η Λεμονιά... ή μπορεί να με ιδεί από κάνα παράθυρο... Ναι, ναι!.. Τι, να πάω γυρεύοντας; Μπα... κάτσε καλά!.. (Μικρή σιγή). Μμ; Και δεν ανεβαίνω στη σκεπή της παράγκας... να φαίνομαι και καλύτερα; Πιο ψηλά, πιο καλά... γενικώς... (Στρέφει προς την καλύβα, σκαρφαλώνει στη σκεπή της και μετά ξαναστρέφει προς το σπίτι). Α... ωραία!.. Ωραία-μπράβο!.. Μπράβο-ωραία!.. Μμ... δώμα με θέα, που λένε. Για να 'πώ κι ένα τραγουδάκι... έτσι ωραίο, να μ'ακούσει η Λεμονιά και να βγει έξω. Ναι, ναι! (Ξεροβήχει και αρχίζει να τραγουδάει φάλτσα). Κόβω μια κλάρασα... να ζεις κουμπάρασα... Κόβω μια κλάρα λεμονιά...

ΦΙΔΙ (Βγάζει το κεφάλι του από το παράθυρο του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει το τραγούδι). Κόβω μια κλάρα λεμονιά... (Μονολογεί). Πού είσαι, μωρή Λεμονιά; (Βλέπει το κεφάλι του φιδιού στο παράθυρο). Αμάν!.. Αμάν, αμάν!.. Μμ... τώρα; (Ξεροβήχει). Ωχ, μανούλα μου... (Σιγοτραγουδάει κωμικά). Με δυο λεμόνια δίφορα... Έβγα, μωρή Λεμονιά!.. Ε, θεμά το γονιό σου... που πήγες; (Τραγουδάει χαμηλόφωνα). Και τη φυτεύω... (ξεροβήχει και μετά συνεχίζει) ωχ, σε κοροϊδεύω... (Παρατηρεί το φίδι). Μμ;

ΦΙΔΙ (Σφυρίζει κουνώντας ταυτόχρονα το κεφάλι του πάνω-κάτω με ρυθμό). Βζζζζζζζζζζ-βζζζζζζζζζζ... Βζζζζζζζζζζ-βζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο φίδι). Σ' αρέσει;

ΦΙΔΙ (Σφυρίζει μακρόσυρτα, ενώ κουνάει καταφατικά το κεφάλι του). Βζζζζζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τώρα, τι έγινε... με κατάλαβε; Ρε, λες να 'χε δικιο ο Χατζατζάρης; (Στο φίδι). Ο Αχμέτ είσαι;

ΦΙΔΙ (Σφυρίζει πάλι μακρόσυρτα με ταυτόχρονη καταφατική κίνηση του κεφαλιού του). Βζζζζζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί ο μικρός μου έλεγε ότι σε λένε Νικολάκη... Μμ; Σε λένε και Νικολάκη;

ΦΙΔΙ (Σφουρίζει πάλι μακρόσυρτα με ταυτόχρονη καταφατική κίνηση του κεφαλιού του). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τώρα, σαν να συνεννοηθήκαμε... Ε; Ή όχι; Κάτσε, κάτσε, να ιδούμε... (Στο φίδι). Η Λεμονιά... ξέρεις, είναι μέσα;

ΦΙΔΙ (Σφουρίζει πάλι μακρόσυρτα με ταυτόχρονη καταφατική κίνηση του κεφαλιού του). Βζζζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Μμ... μάλιστα!.. (Στο φίδι). Εγώ είμαι ο Καραγκιόζης... είπε πως κάτι με θέλει. Άντε πες της να βγει... Θα πας;

ΦΙΔΙ (Σφουρίζει πάλι μακρόσυρτα, ενώ κουνάει για λίγο καταφατικά το κεφάλι του). Βζζζζζζζζζζζζ... (Αποσύρεται στο εσωτερικό του σπιτιού αργά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μένει πάνω στη σκεπή). Παναγία μου!.. Απίστευτο...



ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και ακολουθεί η Βεζιροπούλα). Έλα, έλα, Εμινέ... (Δεν βλέπει τον Καραγκιόζη). Δεν είναι κανείς... Πού είναι ο Καραγκιόζης;

ΦΙΔΙ (Βγάζει το κεφάλι του από το παράθυρο του σπιτιού και αρχίζει να το κουνάει πάνω-κάτω σφυρίζοντας κοφτά πολλές φορές). Βζζζζζ... Βζζζζζ... Βζζζζζ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μήπως έφυγε;

ΚΟΠΕΛΑ (Φωνάζει όχι πολύ δυνατά). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ού-ουου!..

ΚΟΠΕΛΑ (Τον βλέπει). Καλέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΚΟΠΕΛΑ Τι κάνεις εκεί πάνω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έτσι... μ' αρέσει... μ' αρέσει...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Φοβάσαι τον Αχμέτ, Καραγκιόζη;

ΦΙΔΙ (Κουνάει το κεφάλι του πολλές φορές αρνητικά, ενώ ταυτόχρονα σφυρίζει κοφτά). Βζζζζζ... Βζζζζζ... Βζζζζζ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωπάτε, καλέ... Ποιος τα λέει αυτά; Άκου', φοβάμαι τον Νικολάκη... Ο Νικολάκης είναι οικογενειακός μας φίλος... κάτσε καλά. (Στο φίδι). Έτσι δεν είναι, Νικολάκη;

ΦΙΔΙ (Κουνάει το κεφάλι του καταφατικά σφυρίζοντας μακρόσυρτα). Βζζζζζζζζζ... Βζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ Α... μπράβο! Έλα κάτω, λοιπόν... που θέλω να μιλήσουμε λίγο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Δεν ανεβαίνεις καλύτερα εσύ εδώ πάνω... που έχει και ωραίο αεράκι;

ΚΟΠΕΛΑ Μα... δεν μπορώ ν' ανέβω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σίγουρα;

ΚΟΠΕΛΑ Ε, τι... γάτα είμαι ή αερικό; Η Λεμονίτσα εδώ του Γρύλου είμαι, δεν με θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς... πώς... Η άλλη;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εγώ, Καραγκιόζη, είμαι η Εμινέ χανούμ... η κόρη του

Βεζίρη που ήταν πριν... και ο Νικολάκης είναι ο αδερφός μου ο Αχμέτ. Κατάλαβες; Έλα... έλα... κατέβα. Δεν κινδυνεύεις... να μας βοηθήσεις θέλουμε. Μη μας αρνηθείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ωχ, μανούλα μου... (Κατεβαίνει σιγά-σιγά, αλλά παραπατάει και πέφτει χάρμω φαρδύς-πλατύς). Οχ, οχ, οχ!.. Θεμά το γονιό του... τσακίσθηκα... (Σηκώνεται και τινάζει τα ρούχα του. Στην κοπέλα). Είχες, δεν είχες... με τούμπαρες κανονικά...

ΚΟΠΕΛΑ Χτύπησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... όχι... εντάξει... (Πλησιάζει).

ΚΟΠΕΛΑ Τι κάνεις, Καραγκιόζη... είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ας τα λέμε καλά, Λεμονίτσα μου... Ελόγου σου; Τα αρχοντόπουλα από 'κεί;

ΚΟΠΕΛΑ Όπως τα βλέπεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... τι έτρεξε, ρε παιδιά; Πώς έτσι;

ΚΟΠΕΛΑ Μα καλά... δεν έμαθες τίποτα... δεν άκουσες ποτέ κάτι για τον Αχμέτ και μένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι κλεφτήκατε... Εντάξει... αφού αγαπιόσαστε και οι δικοί σας δεν το θέλανε, φύγατε... Αυτό!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Για τους γονείς μας έμαθες τι απέγιναν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πεθάνανε... Μμ; Μη μου πείτε πως κι αυτοί, ξέρω 'γώ... Ε; Πάντως εγώ όρκο δεν παίρνω ούτε για το ένα ούτε για το άλλο. Κάπου ήμουνα εγώ εκείνη την εποχή... κι όχι για καλό... όχι για καλό.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Στη φυλακή... στο γκιζντάνι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνάει σκεπτικός το κεφάλι του). Μμ... μπράβο!.. Στη φυλακή... Κι ούτε πού 'χα καταλάβει, ο μαύρος, γιατί με κλείσανε μέσα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... Ο μπαμπάς είχε πληροφορίες πως βοήθησες τον Αχμέτ να κλέψει την Λεμονιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Να χαιρέται τους πληροφοριοδότες του να του

ειπείς. Άκου', βοήθησα...

ΦΙΔΙ (Σφουρίζει κοφτά πολλές φορές, ενώ κάνει διάφορες κινήσεις με το κεφάλι του). Βζζζζζ... Βζζζζζ... Βζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο φίδι). Τι; Σε βοήθησα;

ΦΙΔΙ (Σφουρίζει μακρόσυρτα, ενώ κουνάει καταφατικά το κεφάλι του). Βζζζζζζζζζζ...

ΚΟΠΕΛΑ Ναι λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το κατάλαβα. Αλλά, δεν θυμάμαι.

ΚΟΠΕΛΑ Είναι που λέει: κάνε το καλό και ρίξ' το στο γιαλό... Είσαι πολύ καλός άνθρωπος, Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει την ίδια γνώμη και η Βεζιροπούλα μας;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ακόμη καλύτερη!.. (Μικρή σιγή). Ήτανε να πάω κι εγώ τότε στη φυλακή, Καραγκιόζη, γιατί κι εγώ βοήθησα... αλλά έδωσα πολλά χρήματα στον Χαλήλ και μ' άφησε. Είχα κανονίσει και για σένα, να σ' ελευθερώσει, αλλά, μόλις άφησε εμένα, τον πιάσανε και δεν πρόλαβε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. (Μικρή σιγή). Τώρα, τι κάνουμε, ρε παιδιά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κατ' αρχήν ο αδελφός μου πρέπει να ξαναγίνει όπως ήτανε πριν, ένας άνδρας ως εκεί πάνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο;

ΚΟΠΕΛΑ Ίσως, αν βρούμε αυτόν που τον έκανε έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ξέρουμε δηλαδή;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε, δεν θα υπάρχουν και πολλοί σαν κι αυτόν στην περιοχή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Εγώ πάντως, δεν ξέρω κανένα... Αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα ρωτήσουμε.

ΚΟΠΕΛΑ Μπράβο, Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, εδώ πέρα βολευτήκατε... εντάξει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μια χαρά είμαστε... Μονάχα, τίποτε φαγώσιμα αν μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε... κυρίως γάλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τον Νικολάκη, ε;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, ο καημένος, χρειάζεται πολύ γάλα.

ΦΙΔΙ (Κουνάει το κεφάλι του καταφατικά με μακρόσυρτο σφύριγμα).
Βζζζζζζζζζζ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είναι για γάλα, κανονίζεται.

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... σίγουρα!.. (Σε άλλο τόνο). Εν τω μεταξύ ο Χατζατζάρης έχει πάει στο σαράι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Στο σαράι... τι να κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα, μωρέ... απλά έχει καλές σχέσεις με αυτόν που έχει κοντά του ο Βεζίρης... κάπως μου τον λέει κι εγώ όλο το ξεχνάω... Παπουτσή;

ΚΟΠΕΛΑ Υπασπιστή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε Λεμονίτσα... μπράβο!.. Αυτόν. Να ιδούμε μήπως γίνει τίποτα καλό κι από σαράι μεριά. Ξέρω 'γώ... μπορεί να ενδιαφερθεί και ο πασάς... Γιατί όχι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Λες να είναι τόσο καλός, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα δείξει. (Μικρή σιγή). Εσείς τώρα πηγαίνετε μέσα... τακτοποιηθείτε ωραία-ωραία και... θα ιδούμε, ρε παιδιά... Θα ιδούμε. Μμ;

ΚΟΠΕΛΑ Καραγκιόζη, δεν σου κρύβω ότι, αν ήρθαμε εδώ με τόσες και τόσες ταλαιπωρίες, ήρθαμε, επειδή βασιστήκαμε σε σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λεμονίτσα... να είσαστε σίγουροι πως θα κάνω ό,τι μπορώ και εγώ και ο Χατζατζάρης. Αλίμονο, τόσα χρόνια γείτονες... μια πόρτα, που λένε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ευχαριστούμε, Καραγκιόζη... (Στρέφει προς το σπίτι).

ΚΟΠΕΛΑ Γεια σου, Καραγκιόζη!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την

πλευρά του σπιτιού μετά την Βεζιροπούλα, που εξέρχεται πρώτη).
ΦΙΔΙ (Κουνάει το κεφάλι του πάνω-κάτω σφυρίζοντας μακρόσυρτα).
ΒZZZZZZZZZZZZZZ... (Αποσύρεται στο εσωτερικό του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σας, ρε παιδιά!.. Καλό κουράγιο... Νικολάκη, μη
μασάς!.. (Στρέφει προς την καλόβα του σκεπτικός). Τώρα, να πάω στον
Μπαρμπαγιώργο, να του 'πώ για γάλα... ή, καλύτερα, άσε, να 'ρθεί κι
ο Χατζατζάρης... να συνηνοηθούμε πρώτα.



ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη, τι έγινε; Καλά
όλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Στρέφει προς το σπίτι). Έλα... πού είσαι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ... είναι κι ο μπέης μαζί
μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ελάτε άφοβα... όλα άσπρα!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε, Χατζηβατάη!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού ακολουθούμενος από τον Χατζηαβάτη. Στον Καραγκιόζη). Γεια σου, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω. Τι γίνεται εδώ; Είχες καμιά επαφή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μπέη μου, μέσα σ' αυτό το σπίτι βρίσκονται τα παιδιά του προηγούμενου Βεζίρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και το φίδι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως μου τά 'λεγες... Το φίδι είναι το αγόρι.

ΤΑΧΗΡ (Με ταραχή). Αλλάχ κερίμ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πω πω πω... πω πω πω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Ήρθαν εδώ μετά από μεγάλες περιπέτειες... με σκοπό να μάθουν ποιος μεταμόρφωσε το αγόρι σε φίδι, να τον βρουν, μήπως και το ξανακάνει όπως ήταν πριν... άνθρωπο.

ΤΑΧΗΡ (Με ενδιαφέρον). Τι μου λέγεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πω πω... τι ακούω, Παναγία μου!..

ΤΑΧΗΡ Είναι μήπως επικίνδυνο το φίδι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου έδωσε τέτοια εντύπωση, αφέντη Ταχήρ. Ε... μίλησα μαζί του και...

ΤΑΧΗΡ (Εκπληκτος τον διακόπτει). Μίλησες μαζί του... μα, τι λέγεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη, παλάβωσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να 'πώ... συνεννοηθήκαμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Του μιλούσα και καταλάβαινε... κούναγε το κεφάλι του, σφύριζε... ειδοποίησε τις κοπέλες και βγήκανε έξω... Ε, τι... λίγο είναι;

ΤΑΧΗΡ Ναι, αλλά... μήπως άλλες ώρες είναι έτοι κι άλλες είναι αλλιώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με φόβο). Μμ; Λες; (Σε άλλο τόνο). Μπα...

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Τι σου είπε η Λεμονιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Αυτή γάλα ζήτησε.

ΤΑΧΗΡ Αρέσει το γάλα στα φίδια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. (Σε άλλο τόνο). Αυτό κανονίζεται. Το άλλο είναι το δύσκολο: από πού θα μάθουμε πώς έγινε το παιδί φίδι; Καμιά μάγισσα είναι στη μέση... καμιά κατάρρα; Εκείνος που μου 'λεγες, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ο Σαμπάν αγάς; Τον είδα, δε... δεν θυμάται.

ΤΑΧΗΡ Αφήστε... θα μιλήσω εγώ στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη... και το πιο πιθανό είναι να βγει τελάλης πως όποιος μπορέσει να το ξανακάνει το παιδί άνθρωπο θα παίρνει ένα καλό μπαξισι ή ό,τι, τέλος πάντων, αποφασίσει ο πασάς... (Στρέφει προς το σπίτι). Προχώρα, εσύ Χατζηβαβάτη, για το σαράι! (Στρέφει πάλι προς τον Καραγκιόζη).

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΤΑΧΗΡ Εσύ Καραγκιόζη, πήγαινε πες στον Βλαχογιώργο για γάλα... Εντάξει; (Στρέφει κι αυτός και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφέντη μου... αυτό έλεγα να κάνω. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ε, ρε μανούλα μου...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ



ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'



ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχίρ, που ακολουθεί). Κάπου εδώ είναι, ε;

ΤΑΧΗΡ Ναι, Βεζιρή μου... (στρέφει προς το σπίτι) σε αυτό εδώ το σπίτι. Μια στιγμή να χτυπήσω την πόρτα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι επικίνδυνο;

ΤΑΧΗΡ Δεν νομίζω... (Προχωράει λίγο, αλλά σταματά).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και μένει στην πόρτα). Οσκελντίν!..

ΤΑΧΗΡ Χοσμπουλντούκ!.. Είσαι η Εμινέ χανούμ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Πλησιάζοντας). Ναι, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Ε... εγώ, χανούμισά μου, είμαι ο Ταχίρ μπέης. Απ' εδώ... ο

πολυχρονομένος μας Βεζίρης, ο οποίος και είχε την μεγάλη επιθυμία να έλθει, για να σας συναντήσει. (Κάνει πίσω, ενώ περνάει μπροστά ο Βεζίρης).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Μόλις ο Βεζίρης περνάει μπροστά, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και εκ δευτέρου την εξοχότητά σας... Σας προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω, χανούμ!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνει το κορμί της).

ΒΕΖΙΡΗΣ Μας καλωσόρισες στο σπίτι σας... σας καλωσορίζω κι εγώ στα μέρη μας, όπου, απ' ό,τι γνωρίζω, κι εσείς μεγαλώσατε, αφού είστε παιδιά του προκατόχου μου του Μαχμούτ πασά. Ή μήπως δεν είναι έτσι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ναι!.. Γνωρίζατε μήπως τον μπαμπά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Υπηρεσιακά... Η υποχρέωση όμως που του έχω, δεν είναι μόνο υπηρεσιακή, αλλά και ανθρώπινη, αφού, απ' ό,τι έμαθα, όταν πήρε την απόφαση να αποσυρθεί, είχε προτείνει εμένα για διάδοχό του.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μήπως, πασά μου... γνωρίζετε τι απέγινε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δυστυχώς, όχι... Θα φροντίσω όμως να μάθω. Και ό,τι άλλο θέλεις... ό,τι ανάγκες έχετε... μη διστάσεις να με επισκεφθείς.

ΤΑΧΗΡ Εάν δεν είσαστε καλά σε αυτό το σπίτι, να φροντίσουμε να μείνετε κάπου αλλού. Επίσης τρόφιμα, ρουχισμό...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ευχαριστώ πάρα πολύ για το ενδιαφέρον σας, αλλά αυτό που θέλουμε και που μας έκανε να έλθουμε πάλι εδώ σ' αυτά τα μέρη και μάλιστα μετά από πολλές περιπέτειες, είναι να ξαναγίνει ο αδελφός μου όπως ήταν... Καταλαβαίνετε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... βεβαίως!.. Και σε πληροφορώ ότι ήδη έχουμε βγάλει τελάλη πως όποιος μπορέσει να βοηθήσει σ' αυτό θα εισπράξει ένα πολύ καλό μπαςίσι. Ελπίζω κάτι να καταφέρουμε.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ευχαριστώ, πασά μου... και σας, μπέη μου... Ο Αλλάχ να σας το ανταποδώσει... (Ξεσπάει σε λυγμούς).

ΒΕΖΙΡΗΣ Κουράγιο, παιδί μου!.. Κουράγιο και υπομονή... κι εσύ και ο αδελφός σου, προπαντός... αλλά και η άλλη κοπέλα. Αντίο!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Προσκυνώ, Βεζιρη μου... Αντίο, μπέη. Ο Αλλάχ να σας έχει πάντα καλά!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάμε, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, Βεζιρη μου... προχωράμε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλάχ κερίμ!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού ακολουθούμενος από τον Ταχήρ).



ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και στρέφει προς τον Μπαρμπαγιώργο, που ακολουθεί). Πάντως, ρε μπάρμπα... είσαι μεγάλη καρδιά... Τι να σου 'πώ; Σου βγάζω το καπέλο... είσαι αίτός!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' είναι βασανισμένα τα πιδιά, Καραγκιόζ'... έχουν περάσει πουλλά.

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Δεν βρίσκω λόγια να σ' ευχαριστήσω, Μπαρμπαγιώργο.. Κι εσένα Καραγκιόζη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς την κοπέλα). Στάκα, βάιζα μ'... (της δίνει κάτι) τούτο το λουρί είναι το ξόρκι μου... Το παντάχω, μαθές, απάνου μ' απ' τότε από 'φτιαξα το κουπάδι μ'... ε, κι το μελετάου γι'

αερικά κι τέτοια. Δέσ' το πάνου στο πιδί κι πες τρεις φορές:
Άει, λουρί μου κι αγιολούρι,
δέσε τον καρτσελονούρη...
κι να τουν πας στα μακρινά
τα όρη, τ' άγρια βουνά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Μπαρμπαγιώργο συμπληρώνοντας εύθυμα).
Όπου δεν κράζει κόρακας και δεν λαλεί κουρούνα!.. Χα, χα! Τι διάλο λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στην κοπέλα). Άει, πάρ' το λουρί κι τά 'παμε.

ΚΟΠΕΛΑ (Το παίρνει). Ε; Ναι... Σ' ευχαριστώ πολύ. Αόριο πάλι... Ναι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γάλα; Ε, βεβαίους!.. Κι κάθε προυί... Κάθε προυί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ποιος είν' αυτός ο... καρτσελονούρης, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Χα!.. (Γέρνει λίγο προς τα πίσω). Ο σατανάς...
σαν και του λόγου σου!.. (Σηκώνεται). Άει, γεια σ', τσούπρα μ'... Ταχιά πάλι!

ΚΟΠΕΛΑ Μπαρμπαγιώργο, να πας στο καλό... και σ' ευχαριστώ πολύ
για όλα... (Στρέφει και εξερχόμενη προς την πλευρά του σπιτιού). Γεια σας!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Του προυί, απ'
θέ' να ματάρθω, να είσ' ιδώ χάμου, να ξεφορτώσουμε. Μη χαθείς. Αχά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Αχά... αχά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του
σπιτιού). Άει, γεια σ', αντίου, χαιρ'τε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... Το γάιδαρο μην ξεχάσεις!..



Σκηνή Γ'



ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού. Προχωράει αργά τραγουδώντας σαν να απαγγέλλει). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... (Σταματάει την απαγγελία, καθώς βλέπει τον Καραγκιόζη). Κύριε Καραγκιόζη... Κύριε Καραγκιόζη!.. Σας θέλω, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'ναι, ρε ομορφόπαιδο... τι τρέχει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζει). Ακούσατε τον ντελάλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Γιατί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ τον άκουσα, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, γι' αυτό ήρθα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ξέρεις εσύ να λύνεις μάγια και κατάρες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρω να ξεματιάζω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έκπληξη). Α; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ρε, μπας κι είσαι μουρλός; Τον άκουσες καλά τον ντελάλη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έλεγε, ουίτ... πώς το παιδί του Βεζίρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Του προηγούμενου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω το παιδί του προηγούμενου Βεζίρη...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε, τι σημασία έχει, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Δεν είναι του Βεζίρη πού 'χουμε τώρα, ρε...
Κατάλαβες; Τέλος πάντων... για λέγε: τι άλλο έλεγε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πώς έχει μεταμορφωθεί σε φίδι... Έτσι δεν έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... λοιπόν;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ματιασμένο είναι, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το παιδί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού 'χει γίνει φίδι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... ναι... ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι ματιασμένο; Ματιασμένος, μου φαίνεται, εισ' εσύ. Άντε να σε ξεματιάσουνε. Χα!.. (Σε άλλο τόνο). Από μάγια ξέρεις, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάγια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο! Μάγια, ξόρκια... τέτοια πράματα, ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ, ουίτ, ξέρω να ξεματιάζω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, που μου το είπες... να τό 'χω υπόψη μου, αν καμιά μέρα είμαι κακοδιάθετος, να σε φωνάξω.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα σας κάνω καλά με το πρώτο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έσένα να ιδούμε ποιος θα σε κάνει καλά... βλαμμένε!
(Σε άλλο τόνο). Άντε, ρε, φεύγα από 'δώ!.. 'Μπρός!... Άντε στη μαμά σου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κρίμα, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί κρίμα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Για την αμοιβή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ήθελε και αμοιβή η μούρη σου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εμ'; (Λυπημένα). Γεια σας, ουίτ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό και περαστικά!.. (Κατ' ιδίαν, ενώ εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Μπα, τρομάρα σου... θέλεις και αμοιβή... κουνημένε!..



ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας κρατώντας μια νταμιτζάνα. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς την καλύβα. Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Μιλάει σιγανά). Καραγκιοζάκο... μέσα είσαι, ρε; (Κάνοντας λίγο πίσω). Έλα, σκάσε μύτη... ο Σταύρακας είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Καλώς τονε... Τι τρέχει, ρε; Για πού τό 'βαλες με το...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Συμπληρώνει με έπαρση). Αγίασμα!.. (Σηκώνει το χέρι του προτείνοντας την νταμιτζάνα). Ρετοίνα Μεσογειών δεκαετίας και βάλε, νά 'με... Νέκταρ των Θεών. Είπα!.. (Κατεβάζει το χέρι του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νέκταρ, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Των Θεών!.. Και που λες... μόλις άκουσα τον ντελάλη, θυμήθηκα, ποιον νομίζεις; Τον Ξυπολιά, ρε... θα έχεις ακουστά, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... τι είναι αυτός; Ξυπόλυτος σαν κι εμένα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε μάπα! Οινοποιός... Φτιάχνει, νά 'με, ένα κρασί... άλλο πράμα... Νεκρούς ανασταίνει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είχα, που λες, κάμποσο για ώρα ανάγκης, νά 'με... ε, κι έφερα να πει ο λεβέντης μας, να ξαναγίνει άνθρωπος... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πει κρασί, ποιος, ρε... ο Νικολάκης; Πλάκα θά 'χει... Δεν μου λες... να τον φωνάξω να τα πείτε παρέα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άστα, μάγκα, και τό 'πιασα το υπονοούμενο. Το!.. Θα φωνάξεις τη βλάμισσα να της το δώσουμε και ό,τι προκύψει, νά 'με... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Δηλαδή... εσύ πιστεύεις ότι η κοπέλα θα καταφέρει το φίδι να πει κρασί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άρθρο πρώτο... μιλάμε για φίδι γιαλαντζί. Νομίζω; Από μεταποίηση, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, ήτανε σακάκι διπλοσταυροκουμπωτό και δίπετο και το κάνανε μονόπετο... και με άνοιγμα πίσω... Για... πάρα κάτω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξεροβήχει με νόημα). Άρθρο δεύτερο... Αι γυναί... με πάνεις; Δεν κάνουνε, νά 'με... μόνο ό,τι δεν θέλουνε να κάνουνε... Η ου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέπτετα, ενώ κάνει διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Μμ... Δεν κάνουνε ό,τι δε... (Αρνητική κίνηση του χεριού). Μπα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θυμάσαι την άλλη, ρε μόρτη... τι ωραίο κουρεματάκι που τού 'κανε του Σαμφών; Όχι... έχεις ακουστά... τι εστί Σαμφών, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι ο παλαιστής... Σαμφών και Δαλιδά, που λέμε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μέσα είσαι. Σ' τον έκανε, που λες, η μικρή, που τού 'φυγε η μαγκιά εν μια νυχτί!.. (Σε άλλο τόνο). Έπειτα, ξέρουμε αν το τραβάει η ψυχούλα του; Δεν το ξέρουμε... Μια δοκιμή θα μας πείσει. Νομίζω;

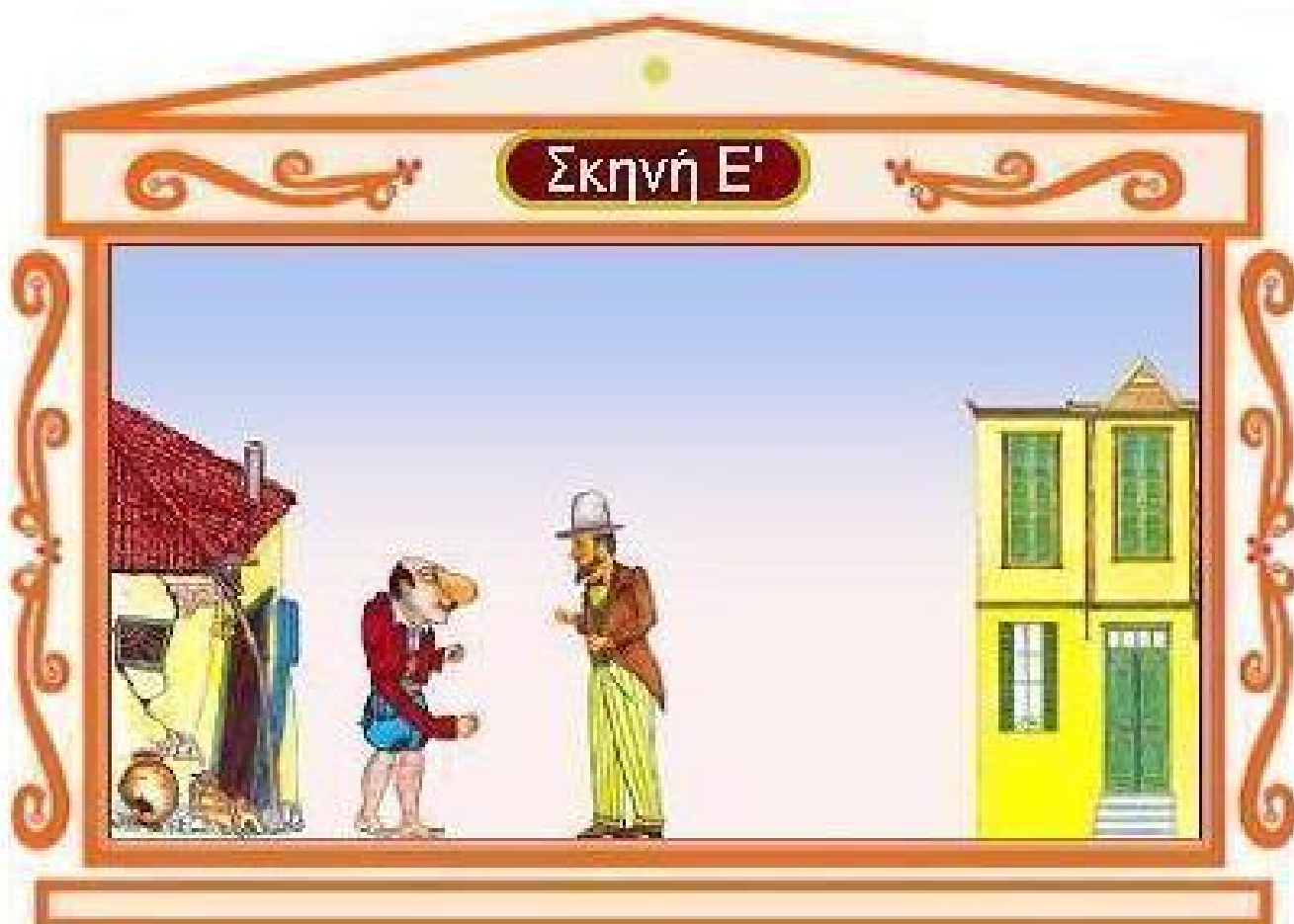
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για άντε χτύπα την πόρτα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πώς; Δεν πας εσύ, που ξέρεις και τα συνθηματικά, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε... δώσ' το εδώ. (Παίρνει την νταμιτζάνα). Θα βρω 'γώ ευκαιρία να το δώσω. Μην ανησυχείς!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είσαι τσιφτης!.. Οπότε, εγώ την κάνω, νά 'με... Γεια χαρά νταν! (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας). Γεια σου, Σταύρακα, μερακλαντάν!.. (Εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά της καλύβας).



ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά της καλύβας). Ωρέ, για να ιδω: ευτούνος ο πενταρούθουνος ο Καραγκιόζος είναι στο σπίτι του, να μου τα ξανασείπει αυτά όπου έλεγε ο ντελάλης, μπας και δεν τα κατάλιαβα καλιά, ο πόβερως; (Στρέφει προς την καλύβα, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα). Μυστήρια πράματα έλεγε... (Κάνει λίγο πίσω). Πολύ μυστήρια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Έεεπ'... Καλώς τον Νιόνιο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... γεια σου, ψυχή μου Καραγκιόζο!.. Τι κάνεις, τζόγια μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (πιο έντονα) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... καλιά 'μαι... Εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μωρέ, κι εγώ καλιά 'μαι... μονάχα εκεί κάτι όπου έλεγε πρωτότερα ο ντελάλης, ε... (Σε άλλο τόνο). Μυστήρια πράγματα δεν έλεγε; Εσύ τον άκουσες, Καραγκιόζο; Κατάλιαβες... κατάλιαβες τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, κάτσε!.. Για πες μου πρώτα... τι κατάλαβες εσύ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πως το παλιό το Βεζιρόπουλο... μεταμορφώθηκε, λέει, σε φιδόπουλο... που να έμπει ο διάολος μέσα του αυτουνού όπου έκαμε το φονικό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απορία). Φονικό; Έλα, Παναγία μου!.. (Σε άλλο τόνο). Ποιο φονικό, ρέ... πας καλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αυτό... το φιάσκο... Ποιος το έκαμε... τότε ξέρεις εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωχώ!.. Όχι βέβαια...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πρέπει να τονέ βρούμε, Καραγκιόζο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο είναι; Όλοι αυτόν ψάχνουνε... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, δεν μου λες... εσύ γιατί τον θέλεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να τότε φτύσω τον άτιμο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με παραπειστική ειρωνεία). Τι λες, ρε Νιόνιο... θα του κάνεις τέτοια δουλειά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, θα τότε φτύσω... καταμούτσουνα θα τότε φτύσω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καταμούτσουνα... ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή... και θα του δώκω και μία κατάρρα, όπου την έλεγε η μακαρίτισσα η νόνα μου, και να ιδείς εγώ πώς θα τότε κάμω, Καραγκιόζο... Όχι φιδόπουλο... Όχι φιδόπουλο... Σκουληκαντέρα θα τότε κάμω... και μπάκακα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; (Μικρή σιγή). Τώρα εκεί τι κρατάς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... αγιασμό και λάδι από το καντήλι του Αγίου Διονυσίου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Βοήθειά μας!.. (Γελάει). Χα, χα!.. (Σε άλλο τόνο). Ρε μουρλέ... τι να κάνει ο Άγιος Διονύσιος; Το παιδί του πασά δεν ήτανε χριστιανός, ήτανε Τούρκος... μωαμεθανός!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τα χάνει). Ωωώ!.. (Με έμπνευση). Ναισκε, μα... μα, ο Άγιος δεν κάνει διακρίσεις... ούλους τους θεραπεύει... Αμή, αμή; Ούλους!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούλους, ε; Κι εσύ... πώς του γλιτώσες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ... ωρέ, άσε τσι ξερασιές... άσε τσι ξερασιές και πάμε να τα δώκουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο, θα μας κράξουνε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, θα μας μπαρτζολετάρουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Ξέρω κι εγώ; Έχουνε 'κεί πέρα το πρόβλημά τους..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και λίες να μην πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για... για φέρ' τα 'δώ... Θα βρω τρόπο να τα δώσω εγώ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μπράβο, Καραγκιόζο!.. Μπράβο ψυχή μου... (Του δίνει κάτι). Παρ' τα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνοντας αυτό που του δίνει ο Σιορ-Διονύσιος). Φέρ' τα 'δώ... Άντε τώρα στο καλό...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πάω... πάω καλιά μου... Δώσ' τα ελόγου σου... και το ρεγάλο μισό-μισό. Εντάξει; (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς την καλύβα). Το μυαλό σου και μια λίρα... που θέλεις και ρεγάλο, σαλεμένε!.. (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας μονολογεί). Ε, τούτος πάει... απόγινε.



Σκηνή ΣΤ'



ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται με προφυλάξεις από την πλευρά της καλύβας, προχωράει λίγο και έπειτα στρέφει, πλησιάζει στην καλύβα και χτοπάει την πόρτα ελαφρά. Φωνάζει σιγανά). Ε... κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι, άλλος; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά... Καλώς τον ξεβιδωμένο!.. Τι έγινε, Σολομός;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνει λίγο πίσω, ενώ με διάφορες κινήσεις προσπαθεί να του δείξει ότι πρέπει να μιλάει σιγανά). Σσσσσ... σιγκά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; (Μιλάει σιγά). Τι είναι, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά). Εχέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Μμ; Καλά είσαι; (Μικρή σιγή). Πώς από 'δώ;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά πάλι). Άκουσες ντελάλης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Τον άκουσα.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά πάλι). Έχε... Εγκώ, Σολομών κάνει παιδί καλά.
Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ξέρεις από Σολομωνική;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά πάλι). Έχε... εγκώ... Σολομών λέει παιδί ευκή...
Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Ναι, ε; (Ξεροβήχει). Ευχή;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά). Εχέ... Καλή ευκή... παιδί γκίνει καλά... πολύ καλά!
(Μικρή σιγή). Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Μάλιστα. Και δεν μου λες, ρε...
τι ευχή είν' αυτή;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά πάντα). Καλή!.. Θέλεις ακούσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Για λέγε, για λέγε...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά, αλλά με στόμφο). Εσύ, εσύ... φίδι καλό... φίδι κακό...
φίδι καταραμένο... (Φτύνει κάτω). Φτου!.. Φτου!.. Φτου!.. (Μικρή σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φτύνει κι αυτός κάτω). Φτου!.. φτου!.. φτου!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει σιγανά και με στόμφο). Εσύ γκενείς... παιδί καλό...
και γκνωστικό... παιδί ευλογημένο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει με νόημα, ενώ τεντώνει το μακρύ του χέρι
πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει σιγανά και με στόμφο). Με ευλογκίες Αβραάμ...
Με ευλογκίες Ισαάκ... Με ευλογκίες Ιακώβ... Με ευλογκίες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ιωσήφ και Βενιαμίν... (Σηκώνει το
χέρι του και τον σπρώχνει ελαφρά). Άει φεύγα από 'δώ, ρε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω. Σιγανά). Γκιατί; Παιδί γκίνει καλά
κι εμείς πάρουμε παράδες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρομάρα στα μπατζάκια σου... (Ξανασηκώνει το χέρι

του και τον σπρώχνει πάλι). Φεύγα, ρε, σου είπα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας πίσω. Σιγανά). Γκιατί; Εσύ είσαι χαζός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν υποφέρεσαι... (Τον χτυπάει). Φεύγα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σιγανά). Έεε... εγκώ φεύγκα... φεύγκα... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).



ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγα, βέβαια! Θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... (Κατ' ιδίαν προχωρώντας προς το σπίτι). Ποιος νά 'ναι αυτός εκεί πέρα με την πανοπλία; (Φωνάζει). Ε... να σε ιδούμε λίγο. Ποιος είσαι του λόγου σου;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Είμαι ο Αλέξανδρος ο Μακεδών... αν μ' έχεις ακουστά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Αλέκος με τα κυδώνια; Μπα... δεν σ' έχω ακουστά. (Με έμπνευση). Μήπως είσαι ο Μεγαλέξανδρος;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ναι, αγαπητέ μου... Κι εσύ ασφαλώς θα είσαι ο Καραγκιόζης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Με ξέρεις;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μάλλον... και σ' αναζητώ σ' ανατολή και δύση καιρό πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ναι, ναι, φίλε μου... έρχομαι από πολύ μακριά, για να σε βρω, περνώντας πάρα πολλά μέρη και ρωτώντας παντού για σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, τι συμβαίνει, Βασιλιά μου;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη... ήμουν σ' εκστρατεία στα μέρη του Καυκάσου κι εκεί συνάντησα μια μάγισσα, η οποία μου είπε διάφορα πράγματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για μένα;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Όχι ακριβώς... Ήταν, που λες, ταλαιπωρημένη και τα βάσανά της δεν είχαν τελειωμό... και μου ζήτησε να την απαλλάξω από αυτά και την ζωή της φυσικά. Ήταν, μου είπε, από αυτά εδώ τα μέρη, αλλά δεν τα θυμόταν πολύ καλά... Θυμόταν μόνο εσένα και αυτό εδώ το σπίτι, όπου έμενε μια κοπέλα, στην οποία είχε κάνει πολύ μεγάλο κακό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα...

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Είναι εδώ τώρα αυτή η κοπέλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, Βασιλιά μου.

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α... πολύ ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτές τις μέρες ήρθανε καταταλαιπωρημένοι και οι τρεις... Να την φωνάξω;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ναι... ναι! Η μάγισσα που σου έλεγα... μου έδωσε το γιατρικό για τον νέο που έχει μεταμορφωθεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια; Πού είναι... τι είν' αυτό;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η συνταγή είναι γραμμένη επάνω στην ασπίδα μου... (Την προτείνει). Ξέρεις να διαβάζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... για να ιδώ... (Σκύβει προς την ασπίδα). Πώς είν' έτσι, βρε παιδί μου... μ;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Είναι σε μια γλώσσα, που δυστυχώς εγώ δεν την γνωρίζω. Ίσως σε κάποια Τουρκική διάλεκτο τοπική ή παλιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό θα μας το ειπεί αμέσως η Εμινέ χανούμ, η αδερφή του παιδιού. Για... για πάμε απέναντι.

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ναι, πάμε. (Στρέφει προς το σπίτι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να πάω 'γώ να χτυπήσω την πόρτα. (Προσπερνάει τον Μεγαλέξανδρο, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Την Εμινέ χανούμ θέλουμε!.. (Ξαναχτυπάει και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).



ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Τι είναι, Καραγκιόζη; Ποιος είναι ο ευγενής επισκέπτης μας; Φαίνεται ξένος. Ή όχι;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Είμαι ο Αλέξανδρος ο Μακεδών.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Ρε, μανία με τα κυδώνια... Ο Μεγαλέξανδρος είναι, Βεζιροπούλα μου... ο Βασιλιάς Αλέξανδρος.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έχω, έχω ακουστά... Καλώς ήλθατε στα μέρη αυτά, Βασιλιά... αλλά τι θα μπορούσα να κάνω εγώ για την μεγαλειότητά σας;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Έχω κάτι για τον αδελφό σου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Ξαφνιάζεται). Τον αδελφό μου;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ναι... Είναι το γιατρικό που θα τον κάνει όπως ήταν πριν!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλήθεια... πού είναι;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η συνταγή είναι γραμμένη επάνω στην ασπίδα μου... Μπορείς να την διαβάσεις; (Προτείνει την ασπίδα).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Πλησιάζει στην ασπίδα και διαβάζει με δυσκολία). Δάκρυ κόρης... δάκρυ πεύκου... μμ... δάκρυ σταφυλιού... Αυτό λέει...

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Ενώ σκέπτεται). Δηλαδή... το δάκρυ από κοπέλα που κλαίει... το δάκρυ του πεύκου, εννοεί το ρετσίνι... και το δάκρυ του σταφυλιού... μάλλον κρασί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα, με τη ρετσίνα σου!..

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Σκέφθηκες κάτι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για... μια στιγμή, Βασιλιά μου... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται απαλά σοβαρή μουσική. Σε λίγο εμφανίζεται με την νταμιτζάνα. Η μουσική σταματάει). Εδώ είναι το δάκρυ του πεύκου και του σταφυλιού! Λείπει μόνο το δάκρυ της κόρης.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό, Καραγκιόζη, είναι υπόθεση δική μου και της Λεμονιάς... Τα μάτια μας, ευτυχώς, δεν έχουν στερέψει από δάκρυα ακόμη. Δώσε μου το κρασί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέσως... (Προσπερνάει τον Μεγαλέξανδρο και δίνει την νταμιτζάνα στη Βεζιροπούλα). Ορίστε, χανούμισσά μου... πάρ' το!..

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Στρέφει προς το σπίτι, ενώ η Βεζιροπούλα παίρνει την νταμιτζάνα). Κλάψτε! Κλάψτε από χαρά, κόρες βασανισμένες... και σμίξτε το δάκρυ σας με το δάκρυ του πεύκου και του σταφυλιού... και δώστε να πει ο ταλαίπωρος νέος, για να ξαναγίνει όπως ήταν πριν του συμβεί αυτό το μεγάλο κακό...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, Βασιλιά... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού με την νταμιτζάνα στα χέρια. Φωνάζει). Λεμονιά!..

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Μικρή σιγή). Καραγκιόζη... εγώ αναχωρώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Τι... φεύγεις κιόλας; Και τώρα... πάνω στο καλύτερο;

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Πιστεύω πως όλα θα πάνε καλά και το παιδί θα γίνει όπως ήταν πριν. Εσύ, εάν καμιά φορά περάσεις απ' τα δικά μου τα μέρη, μη διστάσεις να με ζητήσεις. Γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, Βασιλιά Αλέξανδρε!.. Νά'σαι πάντα καλά και να κυριεύεις τον κόσμο!.. (Ακούγεται πάλι σοβαρή μουσική).



ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού μετά από λίγο. Η μουσική σταματάει). Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Στρέφει). Μη μου 'πείς ότι είσαι ο Νικολάκης...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, Καραγκιόζη!.. Ο Νικολάκης είμαι... έγινα καλά... έγινα όπως ήμουν πριν!.. Ο Βασιλιάς Αλέξανδρος πού είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόλις έφυγε...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Έφυγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι. Είδες; Πώς ήρθε... πώς έφυγε... ούτε που το κατάλαβα... (Μικρή σιγή). Ας πάει στο καλό... ό,τι είχε να κάνει, τό 'κανε.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καραγκιόζη, μοναδικέ μου φίλε... σου χρωστάω τα πάντα!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εσύ νά 'σαι καλά κι εγώ, έννοια σου... Εγώ θα πάρω το μπαξίσι του Βεζίρη... Χα! (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου, η παράστασή μας "ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ,, έλαβε τέλος... Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλόβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ



